

„Najprije u Antiohiji nazvaše učenike hrišćanima.“ BIELA 11:26

Antiohija

mart/april 2019.

broj 158

**Utvrđi stope moje na
stazama svojim da ne zalaze koraci moji.**

PSALAM 17:5

Želimo da vas podsjetimo na veoma važnu stvar:

**Antiohija nije zamjena za čitanje i proučavanje Biblije,
molitvu i zajedništvo sa drugim vjernicima,
što su veoma važne stvari za odnos sa Bogom i za duhovni rast.**

Ukoliko pronadete greške u Antiohiji, molimo vas da imate razumijevanja.

Ono što ne valja odbacite, a ono što je dobro prihvatite i primijenite.

Želimo vam puno Božijih blagoslova dok budete čitali ovaj broj.

1548 kHz средње talasne dužine | radioje vjerne dušme

NA SRPSKOM JEZIKU	NA BOSANSKOM JEZIKU	NA CRNOGORSKOM JEZIKU
KROZ SVETO PISMO ponedjeljak-petak 22:00-22:30	RIZNICE MUDROSTI subota 21:40-22:10	RIJEČ ZA DANAS nedjelja 21:55-22:10
PORUKE POMIREŃA subota 22:10-22:25	RIJEČ ZA DANAS nedjelja 21:40-21:55	
REČ ZA DANAS nedjelja 22:10-22:25		

Ovaj raspored emitovanja važi od 28. oktobra 2018. godine.
/Ovaj raspored emitovanja važi od 28. oktobra / listopada 2018. godina.

Adresa redakcije:
PORUKE
P. fax 37, 11060 Beograd,
Republika Srbija
www.twb-serbia.org
www.twb360.org
mob.:+381.62.396331
krozsvetopismo@gmail.com

Adresa redakcije:
RIZNICE MUDROSTI
P. fax 643, 71000 Sarajevo
Bosna i Hercegovina
www.twb-bosnia.org
www.twb360.org
mob.:+387.63.737438
office@twb-bosnia.org

**Ovaj broj Antiohije finansijski su pomogli:
udruženje IKONOS iz Beograda i vjernici iz Banjaluke i Sarajeva**

Izdavač: Evanđeoska crkva Banjaluka | **Adresa:** Poštanski fah 34, 78102 Banjaluka, BiH/RS
Telefon: +387 (0)65 535 931 | **E-mail:** bd@blic.net
Tehnička priprema: E-dizajn, Banjaluka | **Tiraž:** 1000 | **Štampano u Srbiji**

PRIHVATI ISUSA

„Ja (Isus) sam vrata, ako ko uđe kroz mene, biće spasen.“

(Jovan 10,9a)

„Svako ko prizove ime Gospodnje biće spasen.“

(Rimljanima 10,13)

***Ako još ne poznaješ Isusa Hrista kao svog Spasitelja i Gospoda,
moli ovu molitvu da Isus postane tvoj Spasitelj i Gospod.***

„Dragi Gospode, ja vjerujem u Tebe. Vjerujem da si poslao svoga Sina da umre na krstu za moje grijehе, da je On sahranjen i da je vaskrsnuo treći dan, baš kao što je i napisano u Bibliji. Kajem se za stvari koje sam učinio a koje su Te povrijedile. Molim Te oprosti mi moje grijehе. Molim Te dođi u moje srce i u moj život. Očisti me i pomozmi mi da živim ispravno. Želim da se i moje ime nađe zapisano u knjizi života. Priznajem da si Ti moj Gospod i Spasitelj. Molim Te ispuni me Svetim Duhom kao što si obećao u Bibliji. Hvala Ti Gospode. U ime Isusa Hrista. Amin.“

Javi nam se ukoliko ti je potrebna pomoć u duhovnom rastu.

NA SAMOTNOM MJESTU U MOLITVI

Kada razmišljamo o Isusu, u mislima se zasigurno zadržavamo na čudima i iscjeljenjima koja je učinio. Vratio je u život mladića iz grada Naina, sina jedinca majke koja je bila udovica. Iscijelio je djevojku na samrti, kćerku Jaira, nadglednika sinagoge. Tokom svadbe kojoj je prisustvovao u Kani Galilejskoj, pretvorio je vodu u vino. Na gori, negdje u blizini Galilejskog jezera, pred mnoštvom je izrekao znameniti govor, koji je počeo riječima: “Blago siromasima u duhu, jer je njihovo kraljevstvo nebesko!” (Mt 5:3).

Na jednoj drugoj visokoj gori, doživio je preobraženje tokom kojega mu je lice zasjalo kao sunce. Očevicima je zasigurno zastajao dah pri svakom od ovih nesvakidašnjih događaja. Božji Sin je živio jednim svrhovitim životom, koji je nadahnjivao prisutne da daju slavu Bogu. Dok u evanđeljima slijedimo sva ova natprirodna zbivanja i Isusove značajne pouke, lako možemo zanemariti jednu stvar, a to je da se Isus povlačio na samotna mjesta da moli. Tako u Matejevom evanđelju, u četrnaestom po-

glavlju i 23. stihu piše: “Kad otpusti narod, uspe se na goru, u samoću, da se moli. Još je i u uveče ondje bio sam” (Mt 14:23).

Isus se nije uspinjao na goru samo da bi održao znamenite govore ili doživio natprirodno preobraženje. Uspinjao se na goru ne bi li bio sam sa svojim nebeskim Ocem. Na samome početku Markova evanđelja, u prvome poglavlju, piše: “Rano ujutro, dok je još bio mrak, iziđe to ode na samotno mjesto, i tu je molio” (Mk 1:35).

Isus je tražio samotna mjesta, kako bi se u potpunosti mogao fokusirati na nebeskog Oca. I u Lukinom evanđelju, nailazimo na potvrdu svega ovoga. U petom poglavlju piše da se Isus povlačio na samotna mjesta da moli, a jedno poglavlje dalje, upućuje koliko je dugo znao biti sa svojim nebeskim Ocem: “U to vrijeme ode Isus na goru da moli. Tu provede cijelu noć moleći Boga” (Lk 6:12). Vidljivoj i lako uočljivoj Isusovoj službi, prethodili su mnogi trenuci provedeni u odvojenosti od ljudi, ali u prisutnosti nevidljivoga Boga.

Pozivam te na molitvu. Ne da se zauvijek odvojiš od ovoga

svijeta, niti da se popnš na goru, sa koje nećeš sići. Pozivam te da koristiš okolnosti svakodnevnog življenja kako bi se – kad god ti je moguće - na trenutak našao nasamo s Bogom. Svako jutro, bilo ljeto, bilo zima, odlazim na posao pješke. Dok jutrom hodam ulicama grada, za mene to nije tek šetnja, već je to sat vremena, kada sam nasamo s Bogom. U srcu mu govorim šta me tišti a šta me raduje. Dijelim sa njim svoje tjeskobe i želje. Vapim i izlijevam dušu pred njim u nadi i pouzdanju da će mi pružiti ruku pomoći pred nadolazećim životnim izazovima.

Neko je rekao da molitva ima dugu ruku, i da može dosegnuti puteve k nebu. Pozivam te da u svoje želje i planove usadiš uzdisaje i jecaje pred nevidljivim Božjim prijestoljem. Božji sluga *Torrey*, u svojoj knjizi o molitvi, ovako je zapisao: “Ako u naše molitve stavimo tako malo našeg srca, kako možemo očekivati da u svoj odgovor na naše molitve Bog onda stavi puno svoga srca?”

Biblija govori o Ani koja je plačući molila da joj Bog podari dijete. Izraelci su vapili Bogu za vrijeme ropstva u Egiptu.

Psalmista je ovako zborio Bogu: "Gospode, zorom glas mi već čuješ, zorom ti već lijem molitve u nadi čekajući" (Ps 5:4). Bog je uslišio ove molitve. Oni su u potpunosti svoje srce stavili u molitvu i Bog je odgovorio punim srcem.

Molitva nije samo tvoj govor Bogu. Ona je osluškivanje i onog tihog glasa Duha Svetoga u sebi. Jako volim misao meni nepoznatog autora. On je ovako rekao: "Ćutio sam i – Bog je čuo moj glas. Ćutio sam i – ja sam čuo Božji glas." Prije nekoliko godina sa suprugom Renatom sam bio u posjeti prijateljima u jednoj dalekoj zemlji. Pozvali su nas na košarkašku utakmicu poznatih klubova. Vrlo rijetko sam do tada išao na sportske priredbe. Kako smo bili u dalekom stranom gradu, učinilo nam se vrlo zanimljivim i privlačnim poći sa njima na košarkašku utakmicu. Stigli smo u veliku dvoranu. Sve je izgledalo svečano i lijepo. Na parketu su bile dvije svjetski vrlo poznate košarkaške ekipe. Blistao sam od radosti.

"O, Gospode, hvala ti", razmišljao sam u sebi, "evo, kad se vratim nazad u svoju zemlju, moći ću po selima i gradovima,

prijateljima i rođacima, pričati kako sam gledao nadaleko slavne košarkaše!"

Utakmica je počela. Gledalište je bilo ispunjeno. Košarkaške zvijezde na terenu. Strastevni navijači buče, podižu se sa svojih mjesta, plješću! Na trenutak se malo sve stiša, pa onda erupcija zadovoljstva, ponovno silna buka – pravi urnebes. Tek kako je za vrijeme pauze ili poluvremena. Televizijske ekipe intervjuišu igrače na igralištu. Gledaš i diviš se. Maskota utrčava na teren sa nečim nalik na mali top, koji izbacuje majice prema navijačima, što izaziva posebno oduševljenje. Svaki je trenutak savršeno ispunjen, nikako ti ne može biti dosadno.

"Kakva divna priredba, kakva divna priredba", ponavljao sam u sebi, "imaću šta pričati kad se vratim kući, u svoju zemlju." A onda, iznenada, usred tog mog zanosa, usred sve te buke, duboko u sebi, osjetio sam kao da mi Duh Sveti tiho progovara otprilike ovako: "Evo, vidiš, ljudi ovoga svijeta našli su načine kako se savršeno zabavljati. Ispunili su bukom i zabavom svaki trenutak svog vremena. A ja tražim nekoga ko će se

udaljiti od buke. Tražim nekoga ko će u tišini provesti vrijeme sa mnom.”

Snažno sam u sebi osjetio Božju poruku. Nije to ni u najmanju ruku bila poruka protiv odlaska na sportske utakmice. Bila je to poruka koliko Bog čezne za tišinom u našem srcu – kako bismo čuli tihi glas Svetoga Duha.

Jedna Božja službenica, *Louisa Jacques*, zapisala je kako je jednom prilikom osjetila kao da Bog govori njezinoj nutrini sljedeću poruku: “Kćeri moja, evo tumačenja koje će te začuditi. Zapamti ga jer je istina: što više iščezneš pred drugima, više budeš čutljiva, budeš imala više poštovanja prema svojim bližnjima, ne nastojeći uticati na njih, više ćeš djelovati u

njihovim dušama. Naprotiv, što se više budeš isticala, nametala svoj ukus, svoje želje, svoje postupke, svoje ideje i tražila druge da uvjeriš, manje ćeš djelovati u njihovim dušama. Veoma je teško sebe zatajiti i pustiti mene da radim. A ipak to je jedina plodna radinost, koja traje u vječnost.”

U biblijskoj knjizi Poslovice piše: “Preпусти Gospodu svoja djela, i tvoje će se namisli ostvariti” (Posl 16:3). Tvoja molitva Bogu, osluškivanje tihog glasa Duha Svetoga u srcu, upravo je pravi način kako svoja djela staviti u Božje ruke i prepuštiti mu vodstvo ka ostvarenju cilja. Naš Gospod Isus je upravo to činio: prepuštao je svom nebeskom Ocu vodstvo u svakoj prilici. U Jovanovom

evanđelju su zapisane sledeće Isusove riječi: “Ja nisam govorio sam od sebe, nego mi je Otac, koji me posla, zapovijedio šta da kažem i šta da objavim... Prema tome, šta ja govorim, govorim onako kako je meni Otac govorio” (Jovan 12:49,50b).

Isusova vidljiva služba bila je plod njegovih molitvi i zajedništva s Bogom. On – Sin Božji - u potpunosti se prepustao vodstvu svog Oca. Stoga je u potpunosti mogao ispuniti svoj zemaljski zadatak.

Pozivam te da se prepustiš Božjem nevidljivom uticaju. Prepusti mu da radi na tvojoj duši te dopusti da sva tvoja vanjska djela budu izraz tvojeg unutrašnjeg odnosa s Bogom. Veži svoje srce uz Boga. *Louisa Jacques* osjetila je da joj Bog šapuće još i ove riječi: “Vrijeme što si ga provela u molitvi i ljubavi, najkorisnije je vrijeme tvog života.” Možda će Bog i te-

be i mene suditi po ovom kriteriju.

U Jovanovome evanđelju, Isus je rekao još i ovo: “A Branitelj, Duh Sveti, kojega će Otac poslati zbog mene, naučiće vas sve i sjetiti vas svega što vam rekoh” (Jovan 14:26). Čitaj sve što je Isus govorio i činio jer Duh Sveti želi utisnuti u tvoju dušu njegove riječi i pouke.

Jedan mi je prijatelj ispričao priču o nekom propovjedniku, koji se silno zamario ne bi li Božju riječ donio na mnoga mjesta. Nije mu išlo, pa je udvostručio svoje napore. Na kraju se zbog svih tih napora razbolio i završio u bolnici. Tada je osjetio kao da mu Duh Sveti govori: “Ti budi u bolnici na liječenju, tako da konačno ja počnem raditi umjesto tebe. Biće više uspjeha.” Stoga, pođi u molitvu, kako bi Bog već sada mogao raditi kroz tebe.

Vlado Pšenko, Vukovar

MOLITVA U MOĆNO ISUSOVO IME

„I u onaj ćete dan reći: Hvalite Gospoda, zazivajte ime njegovo! Obznanite među narodima djela njegova, spomenite se da je ime njegovo uzvišeno!“

Isaija 12,4

Moliti u Isusovo ime jeste moćna i silna stvar, jer kada molimo u Njegovo ime, molimo Njegovim autoritetom. Bog obećava da će odgovoriti na sve što tražimo u Isusovo ime i što je po Njegovoj volji. Iz ovog razloga moramo znati Božju volju kako bismo molili Isusovim autoritetom. Ovo je divna istina, jer nam garantuje da On čuje naše molitve. Kroz molitvu u Njegovo ime obznanjujemo narodima ono što je On učinio.

Jeste li iskoristili prednosti ovog nevjerovatnog obećanja u svojim životnim okolnostima?

U Jovanu 16,23-24 je napisano: „I u onaj dan ništa nećete mene moliti. Zaista, zaista, kažem vam: što god zatražite od Oca u moje ime, daće vam. Dosad niste ništa zaiskali u moje ime: tražite i primićete, da radost vaša bude potpuna.“

Prije nekoliko godina moj muž Norm je imao priliku testirati ovo obećanje dok je bio u kinu sa svojim nećacima. *Gospodar prstenova* je uzbudljiv film, no usred filma, jedan tinejdžer je prestao disati. Kroz kino se prolomio bolan krik oca koji je molio sina da počne di-

sati. On je svom snagom vikao „Davide, diši! Davide, diši!“ Ali David je samo nepomično ležao, ne dišući.

Film je naglo zaustavljen, a ljude u kinu uhvatili su strah i panika. Atmosfera je bila veoma napeta. Ne znajući tačno šta učiniti, Norm je krenuo prema mjestu gdje je dječak nepomično ležao. Potom se sagnuo i djelujući u vjeri položio ruke na Davida i tiho rekao: „U ime Isusovo, diši.“ Iznenada, David se povratio u život i počeo disati! Bog je odgovorio na molitvu vjernika.

Postoji snaga u imenu Isus kada svoju vjeru povežemo s nebom.

Šta znači imati Isusov autoritet?

Nije li to nešto što može potpuno promijeniti našu vjeru i dati nam veliku smjelost i pouzdanje u našim molitvama? Prečesto molimo vrlo slabe molitve, jer se fokusiramo na ono što ne možemo postići.

U stvarnosti, Bog svemira, pobjednik i čovjekov Spasitelj, stoji s nama u moći i snazi. Njegovo ime je moćna kula i tvrđava kojoj ni jedna sila tame ne može odoljeti, niti je savladati. On može učiniti bilo šta!

„Čvrsti je toranj ime Gospodnje; k njemu hita pravednik, i siguran je“ (Izreke 18,10).

Neka ovaj stih potakne vašu vjeru tako da vjerujete u veličinu i snagu Isusovog imena u vlastitom molitvenom životu. Svojim molitvama, kad ih molite u Isusovo ime, dodirnućete nebo i promijeniti zemlju.

Šta znači moliti u Isusovo ime?

„Ime Isusovo je prolaz kroz koji istinske molitve moraju ući u nebo. Njegovo ime je „lozinka“ koja otvara pristup nebu.“

Eddie i Alice Smith

Molimo s Isusovim autoritetom. Kada se molimo s Njegovim autoritetom, priznajemo Njegovo božanstvo i pobjedu na Kalvariji.

„Ako što zatražite u moje ime, ja ću učiniti“ (Jovan 14,14).

Molimo umjesto Njega i za Njegovu slavu. Molimo u skladu sa svim što On jest, u skladu s Njegovom Riječju i karakterom.

„I šta god zatražite u moje ime, to ću učiniti, da se proslavi Otac u Sinu“ (Jovan 14,13).

Živimo svoje živote i prinosimo svoje zahtjeve u Njegovo ime. On će odgovoriti na molitvu kada živimo za Njega i molimo u Njegovo ime.

„I sve što god činite, riječju ili djelom, sve činite u imenu Gospo-

da Isusa, zahvaljujući Bogu i Ocu po njemu“ (Kol 3,17).

Molimo se u moći Njegovog imena. Molimo s vjerom, jer molimo u moći Njegovog imena. Poznajemo i konstantno sve više doživljavamo stvarnost odgovorenih molitvi koje su izrečene u Njegovo ime.

„I po vjeri u ime njegovo, ovoga koga vidite i znate očvrstnulo je ime njegovo. I vjera koja dolazi kroza nj dala je ovomu to potpuno zdravlje naočigled svih vas“ (Djela 3,16).

Dobijamo pomoć koristeći Njegovo ime. Isus dolazi u pomoć kada zazivamo Njegovo ime. On donosi spasenje i izbavlja nas. On nas oslobađa kada koristimo Njegovo ime.

„Jer: svaki koji zazove ime Gospodnje, biće spašen“ (Rim. 10,13).

Podsjećamo se šta Njegovo ime predstavlja. Pozivamo se na Božja obećanja iz Pisma i razumijemo ovlasti koje nosi Njegovo ime.

„Gospode, Gospodaru naš, kako je divno ime tvoje po svoj zemlji; ko je iznad nebesa postavio slavu tvoju!“ (Psalam 8,1).

Molimo se unutar relacije s Isusom. Naš odnos s Isusom postaje jači kada iskusimo Njegovu ljubav i vjernost u molitvi. Kada se molimo u Njegovo ime, molimo se na temelju našeg odnosa s Njim.

„Ne nama, Gospode, ne nama, već svojemu imenu slavu daj; zbog

milosrđa svojega, zbog istine svoje!“ (Psalam 115,1).

Prije nekoliko godina provela sam deset dugih dana u bolnici radi svog oca koji je imao otvorenu operaciju srca. Četiri dana nakon operacije srca imao je unutrašnje krvarenje i brzo je morao otići na još jednu operaciju. U čekaonici sam molila u ime Isusovo da krvarenje prestane, i to se dogodilo. Operacija je bila uspješna, a moj je otac upravo proslavio 91. rođendan!

Hoće li Bog odgovoriti na molitve u Isusovo ime? Da. Bog je spasio život mog oca. Isusovo ime je svemoćno. Uvjeravam vas da nam je u tom kritičnom trenutku moć Isusovog imena mnogo značila.

Nemojmo nikada zaboraviti da Isusovo ime otvara nebeske blagoslove. Ono donosi Njegovu moćnu silu u naše svakodnevne živote. Dok budemo molili u narednim sedmicama, prisjetimo se što to znači moliti u Njegovo ime i realizujmo autoritet koji imamo u molitvi. Svojim molitvama, mi dotičemo nebo.

„A ovi će znaci pratiti one koji uzvjeruju: u moje ime izgoniće zloduhe; govoriće novim jezicima; zmije će uzimati u ruke, i popiju li što smrtonosno, neće im nauditi; na bolesnike polagaće ruke, i biće im dobro“ (Marko 16,17-18).

Debbie Przybylski
Preveo Aleksandar J.
Izvor: Crosswalk.com

**Hvalite ime Gospodnje,
hvalite, sluge Gospodnje,
Koji stojite u domu Gospodnjem;
u dvorima doma Boga naseg.
Hvalite Gospoda,
jer je dobar Gospod;
pojte imenu Njegovom,
jer je slatko.**

PSALAM 135:1-3

ČOVEK NA DRVETU

I siđe brzo; i primi Ga radujući se.

(Luka 19, 6)

Čovek na drvetu. To bi mogao da bude naslov nekog modernog romana. A ovde je na delu stvarnost: bogat čovek iskreno čezne da vidi Isusa. Pošto nije mogao da se probije kroz mase naroda, popeo se na drvo. Ko još nikada u svome srcu nije osetio čežnju za spasenjem, taj ovo ne može da shvati. Međutim, kome je Božji Duh uznemirio savest, taj će to shvatiti veoma dobro.

Biblija se zapravo ne bavi time zašto i kako se Zahej popeo na drvo, već pažnju posvećuje njegovom silasku sa drveta. Kako se to desilo? Isus je zastao i rekao: „Zaheje, siđi brzo dole, jer danas moram da budem u tvom domu.“ I sada dolazi ono važno: „Siđi brzo.“

Pretpostavljam, da to nije bila neka dostojanstvena slika, kako čovek silazi sa drveta. Verujem, da je sišao veoma brzo.

Stvarno, zašto? Šta, zar je Zahej poludeo? Mogao je već sebi unapred da stvori sliku, da će to biti velika revolucija u njegovom životu i njegovim finansijskim poslovima, kada Isus bude ušao u njegov dom. O tome ipak treba na miru da razmislimo: da li želimo Isusa da primimo u svoj dom? Sigurno da je to ispravno. Ali postoji bojazan, da će mnogi zauvek biti izgubljeni, jer su celog života samo razmišljali a nisu došli ni do kakve odluke. Biblija govori: „Danas, ako čujete Njegov glas, neka ne otvrdnu srca vaša!“

*Gospode! Učini kraj našoj neodlučnosti
i pomozi nam da donesemo jasnu odluku. Amin.*

Wilhelm Busch

PRIČA O MRKVI, JAJETU I KAFI

Stavi tri lončića vode na vatru. U prvi lončić stavi mrkve. U drugi lončić stavi jaja. U treći lončić stavi nešto zrnaca kafe, koja su prethodno samljevena u prah.

Sva tri lončića neka kuvaju petnaest minuta. Zatim izvadi ono što si stavio unutra.

Mrkve koje su bile tvrde, omekšale su.

Jaja koja su iznutra mekana, sada su otvrdnula.

Prah kafe je nestao, ali je zato voda poprimila boju i čaroban miris. Sada razmisli o životu. Život nije uvijek lagan i nije uvijek ugodan.

Ponekad je život jako težak. Radimo naporno, a postignemo vrlo malo. Šta se dogodi kada se susretnemo s poteškoćama? Stvari se ne odvijaju onako kako želimo. Ljudi ne postupaju prema nama onako kako se nadamo.

U ovoj priči kipuća voda predstavlja životne poteškoće.

Možemo biti poput mrkvi. Nastupamo čvrsto, kao oni koji su jaki i napadni. Izlazimo iz nevolja mekani i slabi. Postajemo umorni. Izgubimo nadu. Lako odustajemo. Više ne postoji borbeni duh.

Zar želiš biti kao mrkve?

Možemo biti poput jaja. Nastupamo sa mekanim i osjetljivim srcem. Postanemo jako teški i neosjetljivi iznutra. Zamrzimo druge. Prestajemo voljeti sebe. Postajemo teška srca. Nema više ugodnog osjećaja, samo gorčina. Zar želiš otvrdnuti poput jaja?

A možemo biti i poput zrnaca kave. Voda ne mijenja prah kafe. Prah kafe mijenja vodu! Voda je postala drukčija zbog praha kafe. Pogledaj je. Pomiriši je. Popij je. Što je voda vrelija, to je ukus bolji. Možemo biti poput zrnaca kafe!

Izvučemo nešto dobro iz teškoća sa kojima se suočavamo. Naučimo nove stvari. Steknemo nova znanja, nove vještine, nove mogućnosti. Rastemo u iskustvu. Činimo svijet oko nas ljepšim. Kako bismo uspjeli, moramo se truditi... i truditi.

Moramo vjerovati u ono što činimo. Ne smijemo odustati. Moramo biti strpljivi. Moramo biti uporni.

Problemi i teškoće daju nam šansu da postanemo jači, bolji i snažniji.

Kakvi smo kada stvari ne idu kako treba?

Jesmo li kao mrkve, jaja ili kao zrnca kafe?

Postani poput zrnaca kafe!

Autor nepoznat

**Molim vas dakle ja sužanj u Gospodu,
da se vladate kao što prilikuje vašem
zvanju u koje ste pozvani, sa svakom
poniznošću i krotošću, s trpljenjem,
trpeći jedan drugog u ljubavi, starajući
se držati jedinstvo Duha u svezi mira.**

EFESCIMA 4:1-3

ZAŠTO NE MOŽEMO IGNORISATI DAROVE DUHA SVETOG ?

Koristiš li darove Duha Svetog?

Moj prijatelj Rafael me je prošlog juna pozvao da propovijedam u njegovoj crkvi u Humakau, u Porto Riku. Bila je nedelja Pentekosta, pa sam došao sa porukom o sili Svetog Duha. Zatim sam zamolio Boga da me upotrijebi na natprirodan način jer sam mislio da ne možemo govoriti o darovima Duha ako nismo voljni da ih pokazemo.

Nakon što sam završio službu, primjetio sam jednog mladića u četvrtom redu. Nikada ranije ga nisam sreo ali sam mogao osjetiti Božiju ljubav za njega. Pokazao sam na njega i počeo govoriti riječ proroštva o tome kako Bog želi da ga upo-

trijebi. Zatim sam prorokovao nad ostalim ljudima i molio sam za mnoge druge, a onda sam otišao iz Humakaa.

Prošle sedmice sam se vratio u Porto Riko da govorim na muškom okupljanju. Pogodite ko se pojavio? Mladić kojem sam dao proroštvo došao je na ovaj događaj. Njegovo ime je Džon, a saznao sam da nikada prije nije posjetio crkvu u Humakau do onog dana kada sam ga sreo tamo. Džon je krenuo u crkvu od onog dana jer je osjetio da mu Bog govori na veoma ličan način te nedelje – i od tada duhovno raste.

Jedna jednostavna riječ natprirodnog ohrabrenja je promijenila Džonov život. Šta bi se desilo da sam odlučio da se „fino ponašam“ toga dana i da ne istupim u vjeri sa tim proroštvom? Šta bi bilo da sam dopustio strahu da me spriječi da *plovim u čudima*? Šta da sam samo odlučio da se pridržavam svojih bilješki, da održim finu

propovijed i igram na sigurno?

Bojim se da je to ono što mnogi od nas čine danas u crkvama koje za sebe tvrde da su ispunjene Duhom.

Kažemo da vjerujemo u Bibliju, ali kada se radi o Duhu Svetom postajemo kukavice. U pokušajima da budemo u trendu, zamijenili smo duhovno pomažanje sa kul muzikom, grafikom, službama i programima koji izgledaju i zvuče sjajno, ali im nedostaje duhovna oštrina.

Ako smo ispunjeni Duhom, onda devet *charismata* ili duhovnih darova spomenutih u 1. Korinćanima 12:8-10, treba redovno da se manifestuju. Ali samo mali broj hrišćana danas je čuo za ove darove; a još manje ih je vidjelo na djelu. Treba nam kurs podsjećanja o načinima na koje Duh Sveti radi. I treba nam ovih devet darova u našim crkvama danas:

1. Riječ mudrosti. Bog nam može dati natprirodno rješenje problema koji ne može biti riješen ljudskim idejama. Američkoj crkvi očajnički treba ovaj dar da bismo napustili ljudske tjelesne puteve i prešli u nebesku mudrost.

2. Riječ znanja. Duh Sveti će

ponekad otkriti informaciju koja ne može biti poznata čovjeku.

Prošle sedmice na našem muškom okupljanju, Gospod mi je pokazao da je tu čovjek koji nikada nikome nije rekao o seksualnom zlostavljanju koje je pretrpio. To je podstaklo tog čovjeka da izađe do propovjedaonice na molitvu. Bez podstreka Duha, on vjerovatno nikada ne bi zamolio za pomoć.

3. Dar vjere. Ovo nije uobičajena vrsta vjere koja nam je potrebna svaki dan. Dar vjere je posebna mogućnost da vjerujemo za velike stvari. Osoba koja djeluje u natprirodnoj vjeri će motivisati druge da se mole dok odgovor ne dođe.

4. Dar iscjeljenja. Pavle je rekao Korinćanima da zapravo postoje *darovi* (množina) iscjeljenja. Sretao sam ljude koji imaju poseban dar da se mole za neplodne parove. Neki imaju vjeru da se mole za one koji imaju rak. U svojoj službi sam vidio ljude iscjeljene od depresije ili posljedica zlostavljanja. Ono što je uzbudljivo je da je Bog još uvijek u službi iscjeljenja tijela, umova i slomljenih srca.

5. Dar čuda. U Djelima apostol-

skim postoji niz čuda – zašto bismo ikada pretpostavili da je Bog isključio ovu silu? On još uvijek otvara vrata zatvora, presijeca lance, šalje anđele, otvara slijepe oči, mijenja vremenske prilike i oslobađa ljude od demona. Ako iz hrišćanstva otklonimo čuda, mi svijetu šaljemo sliku slabašnog Boga. On je još uvijek onaj koji čini čuda!

6. Proroštvo. Ovo je poseban dar jer Bog voli da govori svom narodu, a On želi da nas koristi da prenesemo Njegovu poruku. Smatram da je dar proroštva „natprirodno ohrabrenje“ jer uvijek izgrađuje osobu koja prima riječ od Gospoda – čak i ako ona služi za popravljanje. Da li ćeš dozvoliti da te Bog upotrijebi da govori svoju direktnu poruku drugima?

7. Razlikovanje duhova. Zahvalan sam što kad nam je Duh Sveti dao svoje darove sile, On nam je takođe obezbijedio i način da razlikujemo Božiji rad od demonskih imitacija. Nije od Boga sve što je natprirodno, tako da nam je potrebno da uvidimo razliku da bismo bili zaštićeni od lažnog proroštva i okultne prevare. Takođe nam je ovaj dar potreban da oslobodimo ljude od demonske vezanosti.

8. Govor u jezicima. Postoje „razne vrste jezika“ koje su spomenute u 1. Korinćanima 12:10. Vjernici mogu imati svoj sopstveni molitveni jezik, ali nekim ljudima je takođe darovano da govore u jezicima na crkvenim sastancima. Znam za situacije kada su hrišćani primili posebnu mogućnost da govore stranim jezikom tako da bi mogli prenositi evanđelje.

9. Tumačenje jezika. Slično proroštvu, ovaj dar može da prenosi poruku od Boga koja je izgovorena stranim ili anđeoskim jezikom. Sviđa mi se činjenica da jezičke barijere ne ograničavaju našeg Boga; On voli cijeli svijet!

Apostol Pavle je rekao Korinćanima: „Težite za ljubavlju, čeznite za duhovnim darovima“ (1. Korinćanima 14:1a). Bog želi da njegovi darovi teku kroz nas, ali nas nikada ne prisiljava da ih koristimo. On traži raspoloživost, hrabrost i predanost.

Molim te, dozvoli Duhu Svetom da započne svoje djelo i pokaže svoju čudesnu moć i silu u tvome životu.

J. Lee Grady
Prevela *Sonja R.*, Banjaluka

10 TIPOVA MUŠKARACA ZA KOJE SE HRIŠĆANSKE ŽENE NIKAD NE BI TREBALE UDATI

Pazite da se ne zadovoljite nečim manjim od onoga što Bog želi za vas.

Kao žene, odrastamo sanjajući o muškarcu za kojeg ćemo se jednog dana udati. Gledamo romantične filmove i čitamo bajke o prinčevima koji će nam „ukrasti“ srce. Možda imamo i bilježnice u kojima skiciramo i planiramo svoje veliko vjenčanje. Pravimo popise s osobinama koje bismo voljeli vidjeti na svom izabraniku. Tako, vrlo često, naša očekivanja se pretvore u nešto veliko i mi

se u svojoj potrazi za srećnim završetkom možemo početi osjećati kao da se želimo skrasiti.

Često kada naši interesi postanu nerealni i emocije nas preplave, može nam se dogoditi da budemo zaneseni time te iz vida izgubimo pravu istinu. Ipak, ljubav ne mora biti slijepa. Nema razloga zašto bismo zasniivali nezdrave ili pak štetne odnose. Bogu je stalo do nas. Njemu je stalo za koga ćemo se vjenčati. Možemo vjerovati da će nas On voditi i pomoći nam

uočiti znakove upozorenja kojih bismo trebali biti svjesni na našim putevima.

Evo 10 tipova muškaraca za koje se hrišćanske žene nikad ne bi trebale udati:

1. **Nevjernik** – Brak ponekad može biti težak, no ako tome dodate pritisak zbog duhovne nepovezanosti, možete se naći u velikim poteškoćama onda kada se uobičajene životne stresne situacije počnu odigravati. Ako izlazite s nekim kako biste ga pokušali privoljeti na vašu duhovnost, onda će brak biti iznimno težak. Ako već sada imate bitno različita uvjerenja, nemojte pogrešno pretpostaviti kako ćete ga uspjeti „preokrenuti” ili kasnije privoljeti da se promijeni. To se može dogoditi, ali isto tako i ne mora. Pazite da se ne zadovoljite s manjim od onoga što Bog želi za duhovno zdravlje i brigu vašeg braka.

„Ne ujarmljujte se s nevjernicima. Ta što ima pravednost s bezakonjem? Ili kakvo zajedništvo svjetlo s tamom?” (2 Kor 6, 14)

2. **Zlostavljač** – Vrjedniji ste mnogo više od toga da biste dopustili ikome da vas zlostavlja.

Brzo idite od onoga koji vam nanosi fizičko, verbalno ili duboko emocionalno zlo. Nije vrijedno da se vežete uz onoga kojem je samom očajnički potrebna sloboda i pomoć. Vi niste milost po kojoj će se on spasiti. Bog će to učiniti. Brak se temelji na dubokoj ljubavi i poštivanju, a zlostavljanje nikad nije dobar temelj za to. Uočite znakove upozorenja onakve kakvima jesu. Vjerujte kako ste vrijedni i neprocjenjivi u Božjim očima. Odlučno recite – *ne više*, i idite.

U Psalmu 11,5 piše: “Jahve proniče pravedna i nepravedna, iz dna duše mrzi silnika.”

3. **Ovisnik** – Ovoj osobi je potrebna sloboda koja može doći samo kada se prizna kako postoji problem, kada potraži profesionalnu pomoć i nauči se oslanjati na snagu koju Bog daje. Ovisnost o alkoholu, drogama, pornografiji i destruktivnim navikama može dovesti do dubljih problema u budućnosti. Iako se čini kako ga vaša zajednička veza usmjerava u ispravnom pravcu, nemojte se zavaravati misleći kako će se on svega brzo „odreći zbog vas”. Vi niste ona koja će ga osloboditi i nije vaša uloga da ga pokušavate

promijeniti. Samo Bog to može učiniti.

U Prvoj Korinćanima 6,12 piše: „Sve mi je dopušteno! Ali – sve ne koristi. Sve mi je dopušteno! Ali – neću da mnome išta vlada.“

4. Narcis – Ako je vašem dečku važnije kako on izgleda u ogledalu određenog dana, nego šta vi radite, ili se čini kako se niko ne može nasititi svoje „veličine“, moguće je da vam nevolje tek prethode. Bez obzira koliko talentiran, zgodan ili šarmantan on bio, brak se temelji na jednoj riječi – zajedništvo. Ako se veza prije braka čini jednostrana i ako je naglasak na njegovoj strani, takav brak je možda osuđen na muku. Onaj koji vas naziva svojom ženom treba jako vrednovati vaš život.

Osobine poput saosjećanja, ljubavi i poštovanja, zavrjeđuju veće divljenje nego samo spoljašnje osobine.

„Ljudi će doista biti sebeljupci, srebroljupci, oholice, hulitelji, roditeljima nepokorni, nezahvalnici, bezbožnici, beščutnici, nepomirljivci, klevetnici, neobuzdanci, goropadnici, neljubitelji dobra, izdajice, brzopleti, naduti, ljubitelji užitka više nego ljubitelji Boga. Imaju obličje pobožnosti, ali sile su se njezine odrekli. I njih se kloni!“ (2 Tim 3,2-5)

5. Kontrolor – Ono što se može definisati kao: „Samo ti pokušavam pomoći“, može biti potreba za neprestanom kontrolom ili ljubomora. Ovakav čovjek će se boriti da donese svaku odluku umjesto vas, željeće kontrolisati sa kime provodite svoje vrijeme i koga više ne biste trebali viđati. Onaj koga vuče potreba za kontrolom će imati neprestane poteškoće oko toga može li vam uopšte „vjerovati“. Često, pod njegovim uticajem, možete osjećati kako jedva dišete. Tako treba biti, tako vas drži čvrsto

svezanu. Oslobodite se. To nije problem koji vi trebate rješavati. Bog će to učiniti.

Poslanica Jakovljeva 3,16 kaže: „Ta gdje je zavist i svadljivost, ondje je nered i svako zlo djelo.”

6. Ljutita osoba, nagle naravi

– Ako vaš partner ne može kontrolisati svoju narav prije stupanja u brak, gotovo sigurno on to neće moći ni nakon vašeg vjenčanja. U glavni slučajeva, njegovo ponašanje će se pogoršati. Bez obzira na tip naše osobnosti, mi i dalje nemamo pravo drugoga ugnjetavati okrutnim riječima i vikanjem.

Uzmite vremena pa vidite kako on reaguje u različitim situacijama, posebno kada je pod stresom. Kako se ponaša na sportskom terenu? U saobraćaju? Onda kada konobar donese pogrešnu narudžbu? Kada kasnite? Ključ leži u sljedećem – shvata li on kako je to područje njegove slabosti i ima li u sebi čežnju da to Bog promijeni? Ako je odgovor „ne”, izgubite mu se iz vidokrug.

U Poslovicama 22,24 piše: „Ne druži se sa srditim i ne idi s čovjekom jedljivim...”

7. Muškarac koji je još uvijek vezan uz majku – Sve mi volimo muškarce koji vole svoje majke. Postoji duboko poštivanje za one koji vole i iskazuju poštovanje svojim roditeljima. No, nekada se te granice pomute. Ako dečku s kojim izlazite njegovi roditelji još uvijek plaćaju račune, onda oni kontrolišu sve njegove odluke i njemu će biti više stalo do toga što mu majka kaže, nego šta vi mislite. To je znak da je opasnost i prijetnja na vidiku. Jedan od glavnih uzroka razvoda su upravo poteškoće sa užom porodicom partnera. Niti jedna porodica nije savršena, no vodite računa da ste oboje na istoj talasnoj duljini kada razgovarate o napuštanju svojih porodica i o spajanju u novu, zajedničku. Ako imate problema pri stvaranju zdravih granica prije braka, sigurno ćete imati poteškoće i kasnije.

„Stoga će čovjek ostaviti oca i majku da prione uza svoju ženu i biće njih dvoje jedno tijelo.” (Matej 19,5)

8. Zavodnik, prevarant, napašnik – Ponašanje koje je postojalo prije braka neće se tek tako promijeniti onoga trenutka kad

kažete „da”. Seksualni grijeh može biti duboka neprijateljeva zamka i jednom kada se postane zarobljen tim destruktivnim pravilima, njih je jako teško kasnije slomiti. Dakako, bol ili pogreške iz prošlosti ne bi trebale imati kontrolu nad našom sadašnjošću ili budućnošću.

Obratite pažnju na znakove koji upozoravaju na opasnost. Poštuje li žene? Flertuje li s vama najboljom prijateljicom ili sa konobaricom dok ste na večeri? Nagovara li vas da spavate sa njim? To je znak upozorenja. Pazite da budete mudre kako biste vidjele istinu u njegovom srcu prije nego što uđete u savez sa osobom koja je zavedena seksualnim grijehom. Vrijedne ste poštovanja, te će vas onaj koji vas istinski voli i čekati.

U Prvoj Korinćanima 6,18 piše: „Bježite od bluda! Svaki drugi grijeh koji čovjek počini

izvan tijela je, ali ko čini blud griješi protiv vlastitog tijela.”

9. Lažov – Svaki brak mora biti izgrađen na povjerenju. Bez o vog a kao čvrstog oslonca, bićete u velikoj opasnosti od samog početka. Dakle, što je s onim „malim, bezopasnim lažima” koje usput počnete primjećivati? U stvarnosti, te male, bezopasne laži uopšte ne postoje. Bilo koja laž ima cilj sakriti, prikriti ili manipulirati istinu. Nema mjesta za neiskrenost u zdravoj vezi ispunjenoj ljubavlju. To je opasna zamka i uvijek ćete se pitati što on skriva.

U Poslovicama 9,19 piše: „Lažan svjedok ne ostaje bez kazne, i ko govori laži, propada.”

10. Rasipnik – Ako već sada dok ste u vezi vi pomažete svog dečka i plaćate njegove račune, to se sigurno kasnije neće pro-

mijeniti. Je li on vrijedan? Ima li posao? Pretjeruje li u poslu? Ima li neke tajne navike trošenja? Je li ovisan o kockanju? Ima li nepokriveno dugove? Kada se vjenčate, sve ovo se može neopisivo pogoršati uz stres koji dolazi s porodičnim životom i odgovornošću. Novčani problemi i finansijske teškoće jedan su od glavnih uzroka razvoda braka.

Razgovarajte o ovome prije braka, unaprijed odlučite o tome možete li se složiti oko ovih pitanja ili ne.

U Poslovicama 13,20 piše: „Druži se s mudrima, i postaćeš mudar, a ko se drži bezumnika, postaje opak.”

Istina je da Bogu ništa nije nemoguće. Apsolutno ništa. Ako gore navedene osobine pronađete u osobi koju volite, ili pak u sebi, postoji nada kako nas Bog ne ostavlja same kako bismo sami to riješili. On donosi pomoć i ozdravljenje za bilo koju situaciju.

Ne postoji niti jedna rupa koja bi bila toliko duboka, niti jedna cesta koja nas može odvesti predaleko, da nas Njegova ljubav ne bi mogla pronaći. Nema tereta iz prošlosti koji su toliko

veliki da ih On na svojim ramenima ne bi mogao iznijeti ili nam pomoći riješiti ih, dio po dio. On se nikada neće umoriti. On nikada neće odustati od nas.

Dok čekate na budućeg muža:

– Molite se da vam Bog udijeli mudrost. Tražite od Njega zaštitu i pomoć kako biste napravili najbolje izbore u bilo kakvom odnosu. Molite se da vam Njegova istina donese slobodu.

– Vjerujte o sebi najbolje. Vrijedni ste, dragocjeni u Božjim očima. Ne vjerujte u laži koje kažu da ste manje vrijedni ili da se trebate skrasiti sa nekim kome ne možete u potpunosti vjerovati, ili ko vas neće cijeliti niti poštovati.

– Povjerite Bogu svoju budućnost. Možda sve nećemo ili ne možemo razumjeti, niti uvijek možemo vidjeti šta ili ko je pred nama, ali On zna. Njegovo vrijeme i planiranje je savršeno. Njegovi putovi su dobri. On često djeluje iza kulise, gdje je nama pristup onemogućen. Ni za trenutak nemojte misliti kako je zaboravio na vas. Njemu je stalo. On ima moć činiti prekrasna djela.

Debbie McDaniel
www.ibelieve.com

KAKO DA ZNAM DA LI VOLIM SVOG BRAČNOG DRUGA?

Ljubav je osećanje koje osećate kada osetite osećanje koje nikada ranije niste osetili.

Zvuči duboko, zar ne? Citirao sam ovu izreku godinama, dok po prvi put nisam primio električni šok. Bilo je to osećanje koje nikada ranije nisam osetio, ali garantujem vam kako to nije bila ljubav!

Problem sa rečju *ljubav* je što je koristimo kako bismo izrazili toliko emocija ili situacija za koje nekada ne znamo šta zna-

če. Pa šta je to onda? Šta je ta stvar, zvana ljubav?

Dr Robert Stenberg sa univerziteta Jejl, dao je sigurno najbolju definiciju. Izjavio je kako ljubav sadrži sledeće tri komponente:

- 1) odluka/predanje
- 2) intimnost
- 3) strast

Kada sve tri stvari snažno postoje u našim osećanjima za drugu osobu, kaže se da tada

osećamo besprekornu ljubav za tu osobu. Šta navedene komponente znače?

Odluka/predanje ima kraći i duži smisao pojma. Kraća dimenzija se javlja kada svesno donesemo odluku da ćemo nekoga voleti. Duža dimenzija se javlja kada se predamo održavanju te ljubavi. Zanimljivo, neki se ljudi odluče na održavanje ljubavi, a da se nisu ranije odlučili da to učine.

Intimnost znači prisnost, neodvojivost, toplinu i vezanost. Ono ima veze s razumevanjem jedno drugoga, sa prihvatanjem jedno drugoga, u otvorenoj i intimnoj komunikaciji jedno s drugim.

Strast je telesna privlačnost, seksualna čežnja, te ostale snažne telesne privlačnosti prema drugoj osobi.

Spomenute tri komponente ljubavi bile su prepoznate u I-susovo vreme. Predanje ima veze s *agape* ljubavlju koje možemo naći u Mateju 5,44. Intimnost ima veze sa *philia* koju nalazimo u Titu 2,4. A strast je povezana s *erosom*.

Dr Sternberg nije pronašao ništa novo u svom istraživanju; jednostavno je konstatovao ka-

ko ove komponente procenjuju ljubav.

Pa što onda ovo vama znači?

Neprestano čujem ljude koji govore: „Nisam siguran volim li svoju suprugu“, ili: „Ne znam voli li me moj suprug.“ Pa, možete znati. Umesto pokušavanja da procenite i date nejasnu definiciju neopipljivog osećanja, pokušajte da shvatite koliko svaka od ove tri komponente postoji u vašem braku. Najbolji način da to učinite je da imate otvoren razgovor sa svojim supružnikom. Sledeća vežba nije budalasta, već vam može dati uvid u ljubav unutar vaše veze. Morate vežbati zajedno i biti potpuno iskreni.

1. Neka svaka strana objasni i definiše šta predanje znači njemu ili njoj.
2. Koristeći partnerovu definiciju, neka svaka strana oceni njegovu ili njeno predanje drugome na lestvici od jedan do deset. Budite sigurni da znate da objasnite izabranu ocenu.
3. Neka svaka osoba tada odgovori na pitanje: Koliko sam zadovoljan nivoom predanja koje imamo?

4. Neka svaka strana objasni i definiše šta intimnost znači njemu ili njoj?

5. Koristeći partnerovu definiciju, neka svaka strana oceni njegovu ili njeno osećanje intimnosti prema drugome na lestvici od jedan do deset. Budite sigurni da znate da objasnite izabranu ocenu.

6. Neka svaka osoba tada odgovori na pitanje: Koliko sam zadovoljan nivoom intimnosti koju osećamo?

7. Neka svaka strana objasni i definiše šta strast znači njemu ili njoj?

8. Koristeći partnerovu definiciju, neka svaka strana oceni njegovu ili njeno osećanje strasti prema drugome na lestvici od jedan do deset. Budite sigurni da znate da objasnite izabranu ocenu.

9. Neka svaka osoba tada odgovori na pitanje: Koliko sam zadovoljan nivoom strasti koju osećamo?

Onda na kraju, zajedno ocenite ljubav koju osećate, te se odlučite šta svako od vas može da učini kako biste razvili više predanja, intimnosti i strasti.

Izvor: Hrišćanstvo

PREDSTAVLJANJE KRIPTONITA 1

Koliko god divan i učen bio jezik koji koristimo, ne možemo ni izbliza opisati Božju veličinu. Niko nije veći od Njega, niko mu nije ni blizu. Bog nema premca niti mu je ko jednak, vlada oduvijek i zauvijek. Čudesan je!

Mi bismo ga, kao Njegova djeca, trebali odražavati svojim životima, što je vrlo jasno rečeno i u Pismu. Božja riječ o Njegovim sinovima i kćerima objavljuje: „Kakav je On, takvi smo i mi u ovom svijetu“ (Prva Jovanova poslanica 4,17).

Apostol Jovan nije rekao: „Kakav je On, takvi ćemo i mi biti u budućem životu“. Ne, rekao je, kakav je On, *takvi smo i mi sada, u ovom svijetu!* Da ti pamet stane!

Čitamo dalje: „*Time smo obdareni dragocjenim, najvećim obećanjima da po njima postanete zajedničari božanske naravi*“ (Druga Petrova poslanica 1,4).

Razmislite o ovome. Vama i meni dana je božanska priroda.

Ne priroda najčuvenijeg ljudskog bića. Ne, nego Božja narav i Petar se, dodavši riječ „božanske“ pobrinuo da ne shvatimo pogrešno.

Grčka riječ je *theios*, što znači „ono što je jedinstveno Bogu i iz Njega proizlazi“. Riječ „priroda“ dolazi od grčke riječi *phusis* i znači „srž, osnovni sastav i svojstva“. Spojite to dvoje i dobijamo sljedeće značenje: „To su obećanja na temelju kojih dijelite ono što je jedinstveno Božjoj naravi.“

Zaista smo rođeni od Boga!

Uznemiruje me kad službenici prokomentarišu: „Nema nikakve razlike između hrišćanina i grešnika. Jedina je razlika što je hrišćanima oprošteno.“ To je jeres koja ima dvije užasne posljedice.

Prvo, umanjuje Božje djelo za nas kroz Isusa i drugo, dokida Njegovo obećanje, vežući Božji narod uz iskvarenost ovoga svijeta, stvorenog kroz pale želje. Čak i priroda negira ovu jeres. Jeste li ikada čuli da je lav rodio vjevericu ili konj kišnu glistu? Rođeni smo od Boga i Njegovi smo potomci. Rečeno nam je: „Ljubljeni, sad [ne kasnije kada dođemo u nebo] smo djeca Božja“ (Prva Jovanova poslanica 3,2).

U svjetlu toga da smo Njegova ljubljena djeca, trebali bismo

odražavati Njegov nesebični karakter, bezuslovnu ljubav, neizrecivu radost, mir koji nadilazi razum, natprirodnu moć, dobrobit, život, kreativnost, božansku mudrost, pronicljivost, vrhovno znanje i moć opažanja – a ovaj popis nikako ne obuhvata sve! Pismo nam obećava vrline poput ovih na mnogim nivoima, pa ću opet postaviti pitanje: „Zašto tome ne svjedočimo ni na ličnom ni na crkvenom nivou?“

Razmislite o ovom scenariju: ako doktor dijagnostifikuje melanom u ranoj fazi i ponudi rješenje u vidu malog operativnog zahvata, u prvi mah se takav razvoj situacije čini negativnim. Pacijent će možda reći: „Koji peh. Imam rak! Ne želim ni čuti o tome niti se podvrgavati liječenju. Ali učiniću to da spasim vlastiti život.“

No, pogledajte alternativu: ako doktor ignoriše problem i samo uputi pacijenta da živi zdravijim životom, upražnjavajući zdravu prehranu, redovno vježbanje i pozitivan stav bez stresa, melanom će nastaviti rasti dok ne postane neoperabilan i u konačnici ne izazove smrt.

Bog nas previše voli da nam ne bi dijagnostifikovao stanje koje nas oslabljuje i potencijalno nas može ubiti. Zna da se ne možemo osloboditi toga što nas oslabljuje boljim i zdravijim životom.

Ne, moramo se suočiti sa tim i ukloniti ga. Naš je Otac itekako zainteresovan za naše zdravlje i dobrobit. Imajte na umu da mora doći do dijagnoze kako bi se korektivne mjere mogle primijeniti. Krajnji rezultat bit će obilna i bogata stvarnost prikazana u Pismu.

Postavljanje pitanja

Ako je Njegovo kraljevstvo u nama, zašto na zemlji nije kako je na nebu? Zašto su neki starozavjetni vjernici, iako dio „slabijeg“ saveza, utemeljenog na manjim obećanjima, živjeli puno bolje od onoga čemu da-

nas svjedočimo? Pismo nam na više mjesta odgovara na to pitanje! Jedno od tih mjesta je u Pavlovoj Poslanici Korinćanima: „*Neka se dakle svako ispita pa tada od kruha jede i iz čaše pije. Jer ko jede i pije, sud sebi jede i pije ako ne razlikuje Tijela. Zato su među vama mnogi slabi i bolesni, i mnogi su umrli. Jer kad bismo sami sebe sudili, ne bismo bili suđeni. A kad nas sudi Gospod, odgaja nas da ne bude-mo sa svijetom osuđeni.*“ (Prva Korinćanima 11,28-32)

Ovdje se govori o tome da Korinćani nisu poštovali Gospodnju večeru, ali posljedice koje se navode nisu ograničene samo na spomenute postupke, kao što su mnogi pretpostavili. Zapravo, oni su Gospodnju večeru doživljavali kao pravi obrok, što je potpuno drugačije od ceremonijalnog pristupa u današnje vrijeme. Kako se naše proučavanje bude razvijalo, vidjećemo da je korijen problema, koji je uzrokovao osudu, bila njihova svjesna neposlušnost Bogu.

Navedene su tri posljedice njihovog ponašanja: slabost, bolest i fizička smrt. Očito je šta znače zadnje dvije, ali šta znači prva?

Neki definišu „slabost“ kao nedostatak snage ili nemoć. Ta se riječ može odnositi na mnoga područja naših života. No, uglavnom govori o nesposobnosti da budemo ono za šta smo stvoreni.

Sjetimo se Supermena. Supstanca koja je mogla naštetiti jedino njemu – oduzimala mu je snagu i činila ga nemoćnim – bio je to *kriptonit*. Supermen je imao vanzemaljske sposobnosti. Mogao je činiti natprirodne stvari te je posjedovao paranormalno znanje, pronicljivost, imao je osjetljivu svjesnost, izvanrednu moć i nepokolebljiv karakter. No, kada bi bio izložen kriptonitu, Supermen bi se razbolio i oslabio – postao bi čak slabiji od prosječnog ljudskog bića. Ako bi bio izložen kriptonitu duže vrijeme, mogao je čak i umrijeti.

Zapravo, apostol Pavle razotkriva crkveni kriptonit. Oslabljuje nas, sprječavajući naš hod u sili božanske naravi.

Kralj David govori o razdoblju svog života dok se još nije pokajao i ispovjedio grijeh, jadicujući: „Snaga mi se trošila k’o za ljetnih žega“ (Psalam 32,4). Prevod Biblije poznat kao *Message Bible* prenosi njegove riječi ovako: „Svi su mi se životni sokovi isušili.“

Jedan drugi stih kaže: „Grijeh je isušio moju snagu; iznutra odumirem“ (Psalam 31,10).

Jakov poručuje: „Grijeh, kada sazrije, donosi smrt. Ne zavara-vajte se, ljubljena braćo“ (Jakovljeva posl. 1,15–16). Jakov vjernicima jasno poručuje, upozoravajući ih, da se ne daju zavesti silom grijeha. Ako se vjernik ne razračuna s grijehom, on mu može učiniti isto što i kriptonit Supermenu, pa čak ga i odvesti u smrt.

Pavle stoga, poput brižnog duhovnog oca, upozorava korintsku crkvu – i nas – na učinke i posljedice duhovnog kriptonita.

John Bevere

Iz knjige
UBIJANJE KRIPTONITA

PRIMJER KOJI JE DAO JEDAN OTAC SVOME SINU

Jednom kada sam bio tinejdžer, moj otac i ja smo stajali u redu za ulaznice u cirkus. Ono što je uslijedilo ostaće jedan lijep i neizbrisiv trag u mom životu.

Konačno je, nakon dugoga čekanja, ispred nas ostala samo jedna porodica koja je na mene ostavila snažan utisak. Bilo je osmoro djece, vjerojatno su sva bila mlađa od dvanaest godina. Bilo je očigledno da nisu bili baš bogati. Njihova odjeća nije bila skupocjena, ali bila je čista.

Djeca su bila dobro vaspitana; stajala su u parovima iza roditelja, držeći se za ruke. Uzbuđeno su brbljali o klovnovima, slonovima i drugim učenicima cirkusa koje će tu veće vidjeti. Iz njihovoga ponašanja jasno se dalo naslutiti da nikada prije nisu bili u cirkusu. Ovo je trebao biti vrhunac njihovih mladih života.

Otac i majka ponosno su stajali ispred njih. Mama je držala oca za ruku gledajući ga kao da govori: „Ti si moj vitez na bije-

lom konju.” On se smješкао i ponosno šepurio, gledajući je kao da odgovara: „Pa, naravno da jesam.”

Prodavačica je upitala oca koliko ulaznica treba. Ponosno je odgovorio: „Dajte mi, molim vas, osam dječjih i dvije ulaznice za odrasle tako da mogu odvesti moju porodicu u cirkus.”

Prodavačica je kazala cijenu. Čovjek nije imao dovoljno novca. Kako bi se sada mogao okrenuti i reći svojoj djeci da nema dovoljno novca za ulaznice u cirkus?

Primijetivši što se događa, moj je otac zavukao ruku u džep, izvukao novčanicu od dvadeset dolara i bacio je na pod. Mi nismo uopšte bili bogati! Zatim se sagnuo, pokupio

novčanicu, lupnuo muškarca po ramenu i rekao: „Oprostite gospodine, ovo vam je ispalo iz džepa.”

Čovjek je znao što se događa. On nije tražio milostinju, ali je svakako cijenio pomoć u očajnoj, srcu bolnoj i neugodnoj situaciji. Pogledao je moga oca u oči, uhvatio ga za ruke čvrsto stežući novčanicu od dvadeset dolara. Dok mu se suza kotrljala niz obraz, drhtavim je usnama odgovorio: „Hvala vam, hvala vam, gospodine. Ovo doista mnogo znači i meni i mojoj porodici.”

Moj otac i ja vratili smo se do auta i odvezli kući. Te večeri nismo otišli u cirkus, ali tamo nismo bili uzalud.

**Čuvaj, sine moj, zapovest oca svog,
i ne ostavljaj nauke matere svoje.
Priveži ih sebi na srce zasvagda, i sveži
ih sebi oko grla. Kuda god pođeš,
vodiće te; kad zaspješ, čuvaće te;
kad se probudiš, razgovaraće te.**

PRIČE SOLOMONOVE 6:20-22

MENTALITET PUSTINJE

Moj život je toliko bedan; žalim sebe zbog svog nesrećnog života.

Tada se podiže sav zbor i stade vikati, i narod plakaše onu noć. I vikahu na Mojsija i na Arona svi sinovi Izrailjevi; i sav zbor reče im: kamo da smo pomrli u zemlji Misirskoj ili da pomremo u ovoj pustinji! (IV MOJSIJEVA 14:1-2)

Izrailjci su sažaljevali sami sebe. Svaka nelagodnost na koju su naišli je bila dobar razlog za plač.

Sećam se šta je meni Bog rekao tokom jedne moje žalopojke: „Džojs, možeš biti ojađena ili osnažena, ali ne možeš biti i jedno i drugo.”

Vrlo je važno da razumemo da ne možemo u isto vreme gostiti demone samosažaljenja i biti jaki u Gospodu!

SOKOLITE I IZGRAĐUJTE JEDNI DRUGE

„Toga radi utješavajte jedan drugoga, i popravljajte svaki bližnjega, kao što i činite.”

I Solunjanima 5:11

Teško mi je bilo da se odreknem samosažaljenja. Tolike sam ga godine koristila svaki put kada bih bila povređena.

U trenutku kada nas neko povredi, bivamo razočarani i đavo šalje demona koji treba da nam šapuće kako smo nepravedno i okrutno tretirani.

Sve što treba da uradiš kako bi shvatio na koji način neprijatelj koristi samosažaljenje da bi nas držao u ropstvu jeste da obratiš pažnju na njegove šapate.

Biblija nam ne dozvoljava sa-
žaljevamo sebe. Umesto toga,
naš je zadatak da izgrađujemo i
hrabrimo jedni druge u Gospo-
du.

Saosećanje je istiniti dar ono-
ga koji saoseća sa drugima. Me-
đutim, samosažaljevanje je izo-
paćenje saosećanja, pošto na taj
način mi nešto što je namenje-
no drugima okrećemo i sebično
koristimo za nas same.

Ista stvar je i sa ljubavlju.
Rimljanima poslanica 5:5 nam
poručuje da je u naša srca Du-
hom Svetim izlivena Božja lju-
bav. On je to učinio kako bismo
mi znali koliko nas Bog voli i
kako bismo bili u stanju da voli-
mo druge.

Kada ljubav koju je Bog na-
menio drugima okrenemo ka
sebi, ona pererasta u sebičnost i
egocentričnost, stvari koje nas

uništavaju. Samosažaljevanje je
idolopoklonstvo – obuzetost
sobom, usredsređivanje na se-
be i svoja osećanja. Na taj nači-
na postajemo svesni samo svo-
jih potreba i briga, što je, složi-
ćete se, veoma skućena pred-
stava o životu.

MISLI NA DRUGE

*„Ne gledajte svaki za svoje, nego
i za drugih.“*

Filipljanima 2:4

Nedavno je jedan od poziva
da govorim na jednom bogoslu-
ženju bio neoćekivano otkazan.
Bila sam prilićno uzbućena što
sam pozvana da govorim na
tom mestu i naravno da sam se
po otkazivanju osećala razoča-
rano. Bilo je trenutaka kada bi
me ovakva vest mogla baciti u
jamu samosažaljenja, kritikova-
nja, osućivanja druge strane i

raznih vrsta negativnih misli i dela. U međuvremenu sam naučila da u ovakvim situacijama treba ćutati, bolje je ne reći ništa nego reći pogrešnu stvar.

Dok sam sedela i ćutala, Bog mi je pokazao istu situaciju iz perspektive onih koji su me pozvali. Naime, nisu bili u stanju da obezbede prostoriju za sastanke i Bog mi je pokazao koliko je to za njih bilo razočaravajuće. Oni su računali na te sastanke, priželjkivali ih sa velikim očekivanjima i sada ih nisu mogli imati.

Interesantno je primetiti kako je jednostavno držati se po dalje od samosažaljenja ukoliko stvari pogledamo iz tuđeg ugla. Samosažaljevanje se održava kada razmišljamo samo o sebi i ni o kom drugom.

Ponekad se prilično iscrpimo pokušavajući da zadobijemo simpatije. Samosažaljenje je jedna od najefikasnijih đavoljih zamki kojom nas želi zadržati u pustinji. Ukoliko ne budemo pažljivi, čak možemo postati zavisni od nje.

Zavisnost se ponekad stiće kao automatski odgovor na neki stimulans – naučeni obrazac ponašanja koji postaje navika.

Koliko vremena trošimo na samosažaljevanje? Kako reagovati na razočarenje?

Hrišćanin ima retku priliku, jer kada prevaziđe razočarenje, može ponovo da se očara! Kod Boga uvek postoji mogućnost novog početka. Samosažaljenje nas međutim drži u zamci prošlosti.

PREDAJ SE BOGU!

„Ne pominjite što je prije bilo i ne mislite o starijem stvarima. Evo, ja ću učiniti novo, odmah će nastati; nećete li ga poznati? Još ću načiniti u pustinji put; rijeke u suvoj zemlji.“

Isaija 43:18-19

Dobar deo svog života sam protraćila na samosažaljenje. Bila sam „navučena“. Moj automatski odgovor na svaki vid razočarenja je bio samosažaljenje. Satana bi automatski ispunio moj um pogrešnim mislima i pošto nisam znala kako da se pozabavim time, razmišljala sam o onome što mi je „palo na pamet“. Što sam se više bavila time, bila bih očajnija.

Vrlo često pominjem događaje sa početka našeg bračnog života. Svake nedelje poslepodne, za vreme fudbalske sezone,

Dejv je želeo da prati utakmice na televiziji. Kada nije bila fudbalska sezona, bila je neka druga. Dejv je uživao u svakom sportu u kome postoji lopta, a ja nisam uživala ni u jednom. Toliko je voleo „lopatanja“ da je vrlo lako mogao da se udubi u toj meri da nije ni primećivao da postoji.

Jednom prilikom sam stala ispred njega i rekla mu: „Dejv, nije mi dobro. Osećam da ću da umrem.“

Bez da je sklonio pogled sa ekrana, odgovorio mi je: „Da, draga.“

Mnoge nedeljne poslepodneve sam provodila puna gneva i samosažaljenja. Svaki put kada bih se razbesnela na Dejva, počela bih da spremam kuću. Na

taj način sam htela da ga nateram da se oseća krivim što uživa dok ja patim. Tutnjala sam po kući kao oluja, lupajući vratima, zujeći sa usisivačem u sobi u kojoj se nalazio, jasno mu stavljajući do znanja kako vredno radim.

Naravno, htela sam da privučem njegovu pažnju, ali on me gotovo nije ni primećivao. Onda bih se povukla u kupatilo i plakala. Što sam više plakala, osećala bih se sve jadnije. Bog mi je otkrio zašto žene idu u kupatilo da plaču. Zato što je u kupatilu veliko ogledalo i pošto se žena dobro isplakala, ima priliku i da vidi kako jadno izgleda.

Ponekad sam izgledala tako jadno da bih pošto sam završila sa plakanjem i pogledala se u

ogledalu ponovo zaplakala. Na kraju bih sva potištena izašla iz kupatila i što sam sporije mogle ušetala u sobu u kojoj je Dejev. On bi me možda pogledao zamolivši me da mu donesem čašu ledenog čaja, ako idem u kuhinju.

Drugim rečima, nije mi pošlo za rukom! Emotivno bih se iscrpila, što je često dovodilo i do fizičke iscrpljenosti i oboljenja usled učestalog emotivnog tobogana.

Bog te neće osloboditi tvom, već svojom rukom. Samo je Bog u stanju da izmeni ljude. Niko do svemogućí Bog nije mogao da navede Dejva da ne prati sve sportove koji se daju na televiziji.

Kada sam naučila da se uzdam u Gospoda i da se ne prepuštam samosažaljenju, svaki put kada nešto nije bilo po mome i Dejev je postao mnogo umereniji po pitanju sporta na televiziji.

On još uvek uživa u sportskim programima i to mi sada uopšte ne smeta. To vreme ja koristim kako bih radila ono što meni pruža zadovoljstvo. Ukoliko zaista želim ili moram da uradim nešto drugo, slatkim gla-

som ga zamolim (a ne zahtevam od njega) i on je spreman da promeni svoje planove.

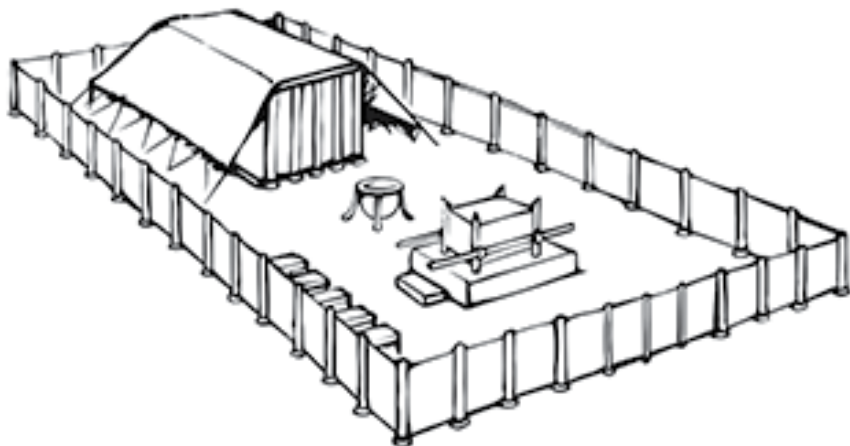
Naravno, nije uvek ni po mome. Svaki put kada dođe do toga i kada mi se emocije počnu komešati, pomolim se: „Bože, pomozí mi da položim ovaj test. Ne želim da se još jedanput skotrljam sa iste planine.”

Joyce Meyer

Iz knjige
BOJNO POLJE UMA

HRIŠĆANSKI ŽIVOT

*„Da se Hristos vašom verom useli u vaša srca.“
(Efescima 3:17)*

Život hrišćana je sličan onome što se dešavalo u Božijem šatoru u prošlosti. Spoljašnji ograđeni prostor bio je pozornica užurbanih delatnosti, a unutrašnje svetište, mesto u kome je vladao mir. Da bi se pripremile mnogobrojne žrtve za rad je trebalo mnogo Levita, i mora da su ispunjavali dvorište stvarajući pri tom gužvu od jutra do mraka; međutim, u svetinji nad svetinjama nije se mogao naći ni jedan jedini čovek. Mora da su se zaveses spoljašnjeg dvorišta često razdvajale da propuste ljude; ali zavesa pred Svetinjom nad svetinjama je mirno visila. Niko je nije dirao. Napoju su galama i neumorno kretanje govorili o živoj obrednoj službi; unutra je bilo stalno tiho.

Takav je hrišćanski život. Spolja možeš biti u neprestanom dodiru sa ljudima, ali i pored toga iznutra možeš istovremeno ostati miran. Spoljašnja zaposlenost ne bi trebalo da utiče na duhovno stanje. Ako unutar sebe živiš u stalnoj zajednici sa Bogom, imaš sve što ti treba da bi služio ljudima koji Ga traže i kojima je potreban.

Izvor: *Mana*

SVJETIONIK

Svjetionik je nevladina organizacija koja je osnovana 2001. godine. Njeni osnivači su bračni par Boba i Eileen Pressler (SAD) koji su došli u BiH kao misionari sa vizijom da otvore pro-life centar.

Nakon Eileenine smrti u oktobru 2016. godine, Bob se vratio u Ameriku. U proljeće 2017. godine, odgovornost za čitavu pro-life službu je predata Robertu i Sandrini Jurjević.

Dejana Fejzanović je bila uključena u pro-life od otvaranja centra 2011. godine. Nakon Ei-

leenine smrti, nastavila je da služi kao on-line savjetnik i nadglednik administrativnih aktivnosti.

Svjetionik Centar aktivno radi i pomaže porodicama širom BiH. Stotine žena zatražilo je našu pomoć a i svjedočili smo rođenju isprva neželjenih beba. Uvijek kažemo: „Hvala Bogu da je On imao drugačiji plan za život tih malenih.”

Naša vizija je:

- Proširiti svijest kod ljudi i edukovati ih o svetosti života, što podrazumijeva da sva-

ki život ima apsolutnu vrijednost od trenutka začeća pa sve do smrti.

- Promovišemo Sveto Pismo kao osnovni temelj etike i morala, kao i činjenicu da je Bog stvorio čovjeka na svoju sliku. (Postanak 1:26,27).
- Vjerujemo u svetost i apsolutnu vrijednost ljudskog života kao što je David to tako lijepo opisao u Psalmu 139:13-16.

¹³Jer ti si stvorio moje bubrege, satkao me u krilu majčinu.

¹⁴Hvala ti što sam stvoren tako čudesno, što su djela tvoja predivna. Dušu moju do dna si poznavao, ¹⁵kosti moje ne bjehu ti sakrite dok nastajah u tajnosti, otkan u dubini zemlje. ¹⁶Oči tvoje već tada gledahu djela moja, sve već bješe zapisano u knjizi tvojoj: dani su mi određeni dok još ne bješe ni jednoga.

Mi razumijemo kroz kakav stres i pritisak žene i mlade djevojke prolaze kada saznaju da su trudne, posebno kada se radi o neočekivanoj ili neželjenoj trudnoći.

Neizvjesnost, strah, beznade, kao i preplavljenost mislima kako podići bebu, dijete; sve to

u jednoj takvoj situaciji može biti nepodnošljivo. Tada pobačaj postane jedino "logično" rješenje. Budući da je pobačaj legalan u BiH i relativno je lako dobiti mišljenje stručnjaka da je to ispravno.

Mnogi smatraju da je to samo čišćenje!? Ipak, većina žena i djevojaka ne znaju i nemaju odgovarajuće informacije niti savjetovanje o fizičkim i emocionalnim rizicima pobačaja. One ne dobivaju adekvatne informacije o razvoju fetusa niti o alternativama abortusu.

Svjetionik je ovdje da pomogne u donošenju najbolje odluke vezano za trudnoću.

Nudimo:

- Besplatne testove za trudnoću

- Povjerljivo savjetovanje
- Informacije o trudnoći i edukaciju o razvoju nerođenog djeteta u maternici
- Pripremanje za čas sa bebom
- Edukativne radionice o abortusu
- Iscjeljenje/oporavak nakon abortusa
- Edukativne radionice o seksualnom zdravlju i spolno prenosivim bolestima

Pozivamo vas da se molite za Bosnu i Hercegovinu.

Abortus je zakonski dozvoljen u BiH na zahtjev majke do desete sedmice trudnoće, a između desete i dvadesete sedmice je dozvoljen u slučaju silovanja, o čemu odlučuje komisija. Najnovije statistike za

2018. godinu su pokazale da se godišnje u Bosni i Hercegovini abortira, tj. ubije 6000 djece. Govorimo samo o državnim bolnicama u kojima se vodi evidencija o pacijentima. Kako u BiH ima jako mnogo privatnih ginekoloških ordinacija, koje ne otkrivaju informacije o svome poslovanju, strahuje se da bi taj broj mogao biti i dvostruko veći. Pretpostavke su da se u BiH godišnje obavi 12-15 hiljada abortusa. To je uništenje jednog manjeg grada.

Molite za nas da nam Bog da mudrosti u daljnjem radu.

SVJETIONIK - centar za život
Ruđera Boškovića 2, Pofalići
71000 Sarajevo
Bosna i Hercegovina

www.svjtionikcentarزازivot.com
facebook: svjtionikcentarزازivot

TRČIMO TAKO DA ODNESEMO NAGRADU

Kako da postajemo jaki u Gospodu i njegovoj silnoj moći? U Prvoj Korinćanima 9:24 piše: „Ne znate li da u trkalištu svi trkači trče, ali samo jedan dobija nagradu! Tako trčite da je odnesete!“ Pobjeđujemo onda kao svoju energiju uložimo u pozitivno djelovanje.

Ovaj stih ne kaže da ćete osvojiti nagradu budete li sjedili u stolici za ljuljanje i ljuljali se. Ne kaže ni to da ćete primiti krunu, budete li sjedili u svom naslonjaču i gledali televiziju. Biblija kaže: „Trčite!“ Želimo li biti silni muškarci i žene Božje,

moramo ući u program duhovnog treninga. Oni koji trče osvajaju nagradu, stoga ne odustajte.

Vjerojatno je Pavle bio na Olimpijskim igrama za vrijeme svoga boravka u Atini. Vidio je mlade sportaše – snažne, jake i odlučne – kako treniraju za Olimpijadu. Pavle ih je posmatrao i znao je da ovi atletičari treniraju kako bi postigli vrhunske vještine ili savršenstvo, i da zato žive umjerenim životom. „Svaki se natjecatelj uzdržava u svim stvarima“ (1. Korinćanima 9:25).

Atletičari ne ostaju budni duboko u noć i ne jedu svašta. Svako ko želi biti najbolji u nečemu, mora biti uzdržljiv u svim područjima života. Želite li biti izvrsni u nečemu, Bog vam kaže da morate biti umjereni. Discipliniran život je ključ pobjede.

„Odbacimo od sebe svako breme i grijeh koji lako zavodi, te ustrajno trčimo na utakmici koja nam je određena!“ (Jevrejima 12:1).

To je tajna pobjede. Odbacite svaki grijeh koji vas opterećuje i koji priječi da trčite u trci i osvojite nagradu.

Nagrade pobjedonosnog života vrijedne su truda koji ste uložili u sudjelovanje u trci. Čovjek koji odolijeva kušnji primiće „vijenac života“ (Jakov 1:12). Kušanje vaše vjere je „dragocjenije od propadljivog zlata“ (1. Petrova 1:7).

Isus je rekao: „Pobjedniku ću dati da sjedne sa mnom na moje prijestolju, kao što i ja pobi-

jedih i sjedoh sa svojim Ocem na njegovu prijestolju“ (Otkrivenje 3:21).

Kada vam kušnja stane na put, jednostavno je šutnite nogom i nastavite dalje hodati. Živite za Isusa i ljubite Boga. Ako istinski ljubite Boga i predani ste Mu, Otac će vas podići na viši nivo u svome Kraljevstvu.

U ovom životu primamo zemaljske nagrade ako nešto dobro učinimo. Isto tako živimo i za nebeske nagrade koje će dobiti svi oni koji su primili vječni život. Ne dopustite đavolu da vas obeshrabri. Ako vas može navesti da ostanete kod kuće i ne idete u crkvu, ako vas može spriječiti da svjedočite, ako vas može navesti da prestanete moliti, ako vas može spriječiti da čitate svoju Bibliju, on je pobijedio, a vi ste izgubili.

Ako istinski ljubite Boga i predani ste mu, Otac će vas uzvisiti i podići na viši nivo u svome Kraljevstvu.

Lester Sumrall

Iz knjige Vjera koja menja vaš svijet

IDEALAN OTAC

Luka 15:11-32

Čitajući Sveta pisma postoje mnogobrojne reference o očevima koji spadaju u tri grupe: nebeski, zemaljski i pakleni. U nebeskom i duhovnom carstvu postoji samo jedan, to je Bog Otac (1. Kor. 8:6; Gal. 1:3); u zemaljskom carstvu ima na hiljade bioloških očeva i očuha (Postanje 10:21; Matej 2:22), a u paklenom carstvu postoji samo jedan i to je đavo koji je otac laži (Jovan 8:44). Bila su samo dva čovjeka koji nikada nisu imali biološkog oca, Adam i Gospod Isus. Dok je Adam nazvan Sinom Božjim, on nije bio biološki sin, već onaj koji je do-

šao od Boga (Luka 3:38), a naš Gospod je bio začet od Svetog Duha (Matej 1:20).

Ponekad očevi mogu dati loše primjere. Takav je bio slučaj sa Avramom koji je bio „poočim“ Lotu, koji je bio sin njegovog brata (Postanje 12: 5). Došlo je vrijeme kada je u zemlji zavladao glad bez vodstva i riječi od Boga. Avram je kao dobar poslovni čovjek sišao u Egipat vodeći Lota sa sobom (Postanje 12:5,10). Bilo je to tužno putovanje, uprkos tome što je bio veoma prosperitetan, na kraju je izgubio svoje svjedočanstvo pred Egipćanima (Postanje 12:20-13:1).

Kasnije je Lot, koji je bio sa Avramom, slijedio korake svog poočima. Kada je trebalo donijeti odluku o tome kuda treba krenuti, on koji je takođe bio upješan poslovan čovjek, pogledao je u Sodomu koja ga je podsjetila na dobro zalivene ravnice Egipta (Postanje 13:10) i on je bez Božijeg vođstva došao na to mesto. On je napredovao i dobio je svoje mjesto među muškarcima koji su sjedili na kapiji grada (Postanje 19:1), ali kada je došao sud, izgubio je sina, zeta i svoju ženu, i završio je tako što je postao otac dvoje djece kroz incest (Postanje 19:12,14,16,26,36). Mogli bismo reći: „Da Avram nikada nije otišao u Egipat, kakav bi samo Lot postao čovjek.“

David je napravio tužnu gre-

šku kada je primio nazad (2. Sam. 14:21-24,33), sina koji je bio buntovnik i nikada se nije pokajao za svoju zloću, te postao žalost Davidu i mnogim drugima (2. Sam. 15:2,14).

Otac izgubljenog sina

U Pričama Solomonovim 31 data nam je ilustracija idealne žene i majke, i čini mi se da u priči o izgubljenom sinu imamo slikovitu ilustraciju idealnog oca. Kako idealan otac brine o svojoj porodici?

Otac izgubljenog sina je obezbjeđivao za svoju djecu (Luka 15:11-12). Ova istina se takođe poučava u Novom zavjetu (2. Kor. 12:14). Danas čujemo o očevima koji su odsutni, ali takvi ne razumiju da bez obzira

na to da li on još uvijek živi sa majkom bilo koje od njegove djece, on ima odgovornost koju je od Boga dobio da se brine za njih. Novi zavjet uči: „Ali ako bilo ko ne brine za svoje, a posebno za one iz svoje kuće, on je odbacio vjeru i gori je od nevjernika“ (1. Tim. 5:8).

Dio uloge oca su odluke koje treba donositi u periodu kada se dijete razvija od djetinjstva do odrasle dobi. U tinejdžerskim godinama počinju da se „odvajaju“, i to je stvar koju smo svi radili još od vremena kada smo učili da puzimo i hodamo. Otac izgubljenog sina je obezbijedio fizički razvoj svoja dva sina, i iako su bili sasvim različiti, dozvolio je obojici da donesu vlastite odluke.

Na izvjestan način svako dijete ostavlja sigurnost porodičnog doma, prvo sa svojim prijateljima, a zatim počnu udvaranja, dođe brak i na kraju započinje vlastitu porodicu. Kada posmatramo Gospoda Isusa, onda možemo da primijetimo da je bilo vrijeme kada je bio poslušan svojim roditeljima i vrijeme kada je upućivao svoju majku, jer više nije bio dijete u kući, već mladić sa svojom odgovornošću pred Bogom. Kao

dijete živio je u skladu sa principom: „Djeco, slušajte svoje roditelje u Gospodu, jer ovo je ispravno. Poštujte oca i majku“ (Ef. 6:1-2). Kao očevi, naša je odgovornost: „Izvedi dijete na put kojim treba ići, a kad ostari, neće odstupiti od njega“ (Priče 22:6).

Očinstvo zahtijeva da naša djeca dožive posljedice donošenja odluka. Tako dolazimo do oskudice u kojoj se našao izgubljeni sin. Mladić je želio biti nezavisan i odvojen od kuće kako bi živio dobar život, a otac je morao popustiti i pustiti ga. U ovoj priči saznajemo da je došlo vrijeme, kada je potrošio sve što je imao, ostao je bez novca i gladan.

Toliko je tragično čitati koliko je on pao: „Kada je sve potrošio, u toj se zemlji pojavi velika glad. Otišao je i pridružio se jednom građaninu te zemlje koji ga je poslao na svoja polja da pase svinje. Htio je napuniti trbuh roščićima što ih jedu svinje. Niko mu ne dade“ (Luka 15:14-16). Kako se samo loše mogao osjećati, niko nije mario za njega, depresivan, bezvrijedan, Jevrej in koji sjedi među svinjama i jede svinjsku kašu. Kakvu je lekciju naučio. Postoje

posljedice naših ličnih odluka. Suprotno od onoga kako mnogi reaguju danas, ovaj mladić nije krivio svoga oca ili brata; znao je da je on jedini kriv zbog svoje situacije.

Došlo je do prekratnice i oslobođenja. Rekao je sebi: „Sluge moga oca imaju dovoljno hljeba, a ja umirem od gladi! Ustaću i otići ocu svojemu“ (Luka 15:17-18). Ovaj mladić je znao karakter svog oca, koji je bio takav da bez obzira na sve, uvijek se mogao osloniti na dobru svog oca. Sjedeći u svinjcu, počeo je da razmišlja u sebi i donio je prvu mudru odluku nakon dugo vremena.

Odlučio je da će se vratiti svo-
me ocu i reći mu: „Oče, sagriješio sam protiv neba i pred tobom, i nisam više dostojan zvati se tvojim sinom; učini me jednim od svojih najamnika“ (Luka 15:18-19). Nije bilo izgovora, priznaće otvoreno sve što je bilo (Luka 15:17-19). Potrošio je sve što je dobio na grešan život (Luka 15:30) i sagriješio protiv svog oca i Neba (Luka 15:21).

Njegova odluka je bila da u najmračnijem trenutku svoga života proguta svoj ponos.

„I ustade i dođe k ocu svo-
me“ (Luka 15:20). Zatekao je svoga oca kako ga čeka i čezne da se njegov nepromišljeni,

svoje glavi i izgubljeni sin vrati. Kako je dirljivo pročitati: „Kad je on (sin) još bio daleko, otac ga je vidio, sažalio se, potrčao, pao mu oko vrata i poljubio ga.“ Kakvo olakšanje je doživio otac: njegov sin, koji je bio mrtav, bio je živ, njegov svoje glavi sin se vratio kući.

Zaključak

Dani su bili mračni za mladića, ali još mračniji za oca. Dok ovo pišem, pitam se koliko očeva i majki ima svoje glavu djecu, djecu koju vole, a ipak ne dobijaju ni jednu reč od njih. Roditelji i Bog im ništa ne znače. Ti roditelji ne znaju gdje su njihova djeca ili šta rade. Žive dan za danom sa prazninom koju niko drugi ne može ispuniti. Često su u kasnim noćnim satima njihovi jastuci mokri od suza, a roditelj čežnjivo čeka da se svoje glavo

dijete vrati kući. Još je teže i mračnije kada shvati da njihovo dijete nema vremena za Boga, Hrista ili Njegovo spasenje, i da ih svaka sekunda približava vječnom paklu. Djelić sekunde nakon što umre, to dijete će biti prognano u pakao, u prokletstvo, plač i jauk za svu vječnost.

Tada će plač biti drugačiji i tamo će se ispuniti riječi Davida: „I kralj David, bio je mnogo potresen, i otišao u dvoranu iznad vrata i plakao. I kad je išao, tako reče: Sine moj, Abšalome, sine moj, sine moj Abšalome! Da sam umro za tebe, o Abšalome, sine moj, sine moj!... Ali kralj je prekri lice i kralj povika glasnim glasom: Sine moj Abšalome, o Abšalome, sine moj, sine moj!“ (2. Sam. 18:33; 19:4).

Prije mnogo godina čuo sam takvo kukanje od majke koja je gledala svoga sina u kovčegu znajući da ga više nikada neće vidjeti i da je zauvijek bio u strahotama pakla.

Neka nas Duh Božji sačuva od toga da ikada činimo takav grijeh da postanemo tako hladni da pakao postane samo riječ u našem rječniku.

Rowan Jennings, UK

SVE SE VRAĆA ISTOM MJEROM

Bio jednom jedan seljak koji je prodavao maslac pekaru. Pekar je posumnjao u seljaka i odlučio izmjeriti maslac da provjeri je li mu seljak davao pravu količinu. Stavio je maslac na vagu. Bilo je manje nego što seljak rekao. Silno se razbjesnio i tužio seljaka.

Kada su došli na sud, sudija je upitao seljaka kakvu vagu koristi.

Seljak je odgovorio: „Ja sam priprost čovjek. Ja ne koristim moderne vage, nego imam jednu svoju staru vagu i važem na svoj način.”

Sudija je zatražio da objasni kako važe maslac za prodaju.

Seljak je objasnio: „Puno ranije nego što je pekar počeo kupovati maslac kod mene, ja sam svaki dan kupovao kilogram hljeb kod njega. I kada pekar donese hljeb, ja ga stavim na jedan kraj vage i točno toliko maslaca stavim na drugu stranu.”

U životu nam se sve uvijek vraća istom mjerom. Kakvom mjerom mjerimom, takvom će se mjerom i nama mjeriti.

SVAKO MISLI NA NAČIN KOJI ZAVISI OD TOGA ŠTA NOSI U SEBI

Jednog dana, pored gradskih zidina, u sumrak su se mogle videti dve osobe koje se grle.

„To su tata i mama” – misli nevino dete.

„To su ljubavnici” – misli čovek pokvarene mašte.

„To su dva prijatelja koji se nisu videli dugi niz godina” – misli čovek koji živi sam.

„To su dva trgovca koji su sklopili dobar posao” – misli čovek pohlepan za novcem.

„To je otac koji grli sina koji se vratio iz rata” – misli žena nežne duše.

„To je kći koja grli svoga oca koji se vratio s puta” – misli čovek ožalošćen zbog odlaska svoje kćeri.

„To su zaljubljeni” – misli devojka koja sanja o ljubavi.

„To su dvojica koji se bore na smrt” – misli ubica.

„Ko zna zašto se grle?” – misli uskogrudi čovek.

„Kako je lepo videti dve osobe koje se grle.” – misli čovek Božji.

Svako misli, zavisno o tome šta je i šta nosi u sebi!

SEKSUALNI GRESI

Pisanjem ovog teksta želim skrenuti pažnju na jedan od najčešćih razloga pada biblijskih vođa a to je seksualni greh. Na taj „glečer“ su mnogi potencijalni junaci i junaci vere nasukali svoj brod. Iako je spolja bio zavodljiv i primamljiv, doneo je krivicu, stid, i prevremeno okončanje službe.

Samsona je upravo seksualni greh sa Filistejkama koštao prevremenog završetka službe a i života. David, čovek po Božijem srcu je preljubom, napravio puno problema sebi a i drugima, i posle tog događaja kao da se otvorila Pandorina kutija. David je ubio Uriju, Njegov prvenac Amon silovao Tamaru,

posle je Avesalom ubio Amona, na kraju je poginuo i Avesalom.

Bog nas je stvorio kao seksualna bića sa potrebom za seksom. U ljudskoj prirodi je da mu je privlačno ono što je zabranjeno ili tuđe, zadivljuju nas stvari izvan dozvoljenih granica.

Obradiću razumevanje tamne strane dvojice velikih Božijih ljudi Samsona i Davida koji su seksualno zgrešili. Samson je okončao svoju službu pre vremena i jadno, dok je David „kako tako završio“.

Da bi vođa ili običan vernik upao u seksualni greh, pojavljuje se krug zavisnosti: zaokuplje-

nost - mamljenje; ritualizacija - začće; delovanje - rađanje; sram - smrt.

Razumevanje tamne strane

U Bibliji se srećemo sa više od hiljadu vođa. Nekima je jedva ime spomenuto, najviše zbog uloge i funkcije koju su obavljali. Drugi imaju dužu biografiju i imamo dosta podataka o njima.

Robert Klinton u knjizi „Mentorski plašt“ je proučavao više od 1000 vođa i došao je do zaključka da samo 30% njih je završilo dobro, dok su ostali rano završili; jedno završili; „kako – tako“ ili nemamo izveštaj. Sve ove vođe su imali i tamnu stranu.

Šta je mračna strana ličnosti?

U knjizi „Tamna strana vodstva“ autori navode da mračna strana ličnosti je prirodni plod razvoja naše ličnosti.

„Reč je o stvarnosti za koju i ne znamo da postoji dok je neka životna stiska ne iskaže, i mi se pitamo šta je to, odakle, zašto? No baš zato što je deo nas, mi je nismo ni svesni, a ona vrebava u senkama našeg karaktera. Valja odmah reći da se ne radi obavezno o negativnoj sili živo-

ta. Ona je pre poput senke one vrednosti po kojoj nešto uspevamo. Ako je ne predupredimo, eksplozija je neizbežna. U međuvremenu, tu i tamo oslobađamo ovu energiju kroz ostala čula, dozvoljavajući sebi odušak u frustriranim postupcima. Upravo je ovo poricanje i potiskivanje svojstveno verskim vođama. Oni su pod pritiskom potpune kontrole nad sobom jer moraju da vode druge, moraju da budu uspešni u tome. A sve obično počinje još u vremenu odrastanja dotičnih vođa.“

Piramida potreba

Jako je bitno koji porivi nas pokreću. Aleksandar Moslov je napravio presek potreba vođa i on se time koristi prilikom psihološkog sagledavanja profila jednog vođe.

„Moslov naglašava da svaki čovek ima nekoliko osnovnih potreba i težnji. Kao i kod svake piramide, elementi su hijerarhijski – vrednosno poređani. Od najosnovnijih, fizioloških, preko potreba da budemo zbrinuti i sigurni, da volimo i da budemo voljeni, sve do konačnog samostvarenja. Elem, autorova glavna teza jeste sledeća: čovek mora da određene potrebe za-

dovolji na određenom nivou pre nego li krene dalje, na više nivoe.“

Samson i David su velikani vere u Starom zavetu koji su jako dobro počeli i verujem da je Bog imao još veće planove za njih. Verujem na osnovu proučavanja da razlog za njihov seksualni pad leži i u razvoju njihove ličnosti. Neke od najosnovnijih potreba nisu imali zadovoljene u svom ranom detinjstvu i odrastanju.

Razvoj Samsonove ličnosti

Samson se rodio na natprirodan način. Njegovi roditelji dugo godina nisu mogli dobiti dete. Pojavio se anđeo koji im je doneo vest da je Bog uslišao njihove molitve i da će im se roditi dete sa kojim Bog ima velike planove da bude sudija i da

oslobodi Izraelski narod od Filisteja. Roditelji su ga predali Bogu i Samson je odgajan u jako strogim uslovima kao Nazirej Božiji. Od malena je bio izložen strogoj disciplini. Nije smeo da okusi alkoholno piće, niti da jede voće koje fermentira, niti je smeo da sanja da se oženi devojkom izvan svoga naroda, nije se brijao niti šišao kosu. Najčešće su ljudi svojom voljom davali ovakav zavet, ali to nije bio Samsonov izbor. Za Samsona je to bilo teško breme koje nije znao kako da nosi, i iz toga se rodila preterana zavisnost. Svi su imali velika očekivanja od njega. Postao je čovek koji drugima ugađa u javnosti, tj. drži se normi i očekivanja, a u tajnosti isprobava ono što je zabranjeno. To vidimo na primeru kad je jeo med iz crkotine lava, što je po svim pravilima

bilo zabranjeno. Povrh toga, da-
o je taj med i svojim roditeljima
koji su takođe bili u zavetu na-
zirejstva. Jako ga je privlačilo
sve što je bilo zabranjeno, ispi-
tivao je i pomerao granice.

Razvoj Davidove ličnosti

Davidovo rođenje je bilo druga-
čije, ništa posebno ili spektaku-
larno. Bio je osmo dete u poro-
dici.

Pored sedmoro dominantne
braće kao da nije dolazio do
izražaja. Najviše vremena je
provodio sa ovcama, a bio je i
umetnička duša. Možda u naz-
nakama imamo odbacivanje
Davida od njegovog oca. Kada
je Samuilo došao u posetu u
Vitlejem, Jesej je osveštao sve
sinove i pozvao ih na žrtvu i
sastanak sa Samuilom, jedino
David nije bio pozvan. Posle to-
ga kada je David otišao da pose-
ti braću koja su bila na ratištu,
susreo se sa odbacivanjem i o-
malovažavanjem.

Kada David je postao vojsko-
vođa, opet se susreo sa odbaci-
vanjem i progonstvom od svog
tasta Saula. Mislim da je to
iskustvo odbacivanja uticalo na
njegovu potrebu za sigurnošću i
ljubavlju.

Javni uspeh, privatni neuspeh

Životi mnogih heroja vere, kao
Samsona i Davida spolja su
izgledali kao veliki uspeh, ali su
privatni neuspesi polako uniš-
tavali ono što je Bog radio u Nji-
ma.

Samson je bio veliki pomaza-
nik Božiji, niko u celoj istoriji
nije bio fizički snažan kao on.
Jednom je pobio hiljadu Filiste-
ja, ubio je lava, celu kapiju je
odneo iz Gaze na obližnje
brdo...

David je ubio lava, medveda,
Golijata, porazio Filistejce, Jevu-
sejce, pokorio okolne narode, i
značajno je proširio teritoriju
svoga kraljevstva.

„Osoba služi u pomazanju, ali
živi na temelju karaktera...
Mnogi službenici iz prošlosti su
iskusili taj neodoljivi osjećaj ko-
ji dolazi zbog pomazanja. Pogri-
ješili su jer su mislili da je po-
mazanje stavilo pečat odobra-
vanja na ono što su činili u pri-
vatnom životu. Međutim, svako
živi svoj život na temelju karak-
tera... On predstavlja moralnu
odličnost i odlučnost u periodi-
ma iskušenja... Imati dobar ka-
rakter znači biti pouzdan i ima-
ti dobar ugled. Karakter je kva-
litet božanskog načina ponaša-

nja koji otvara vrata za Božje blagoslove. Osoba dobrog karaktera živi ono što propovijeda.“

Zaokupljenost - mamljenje

Jakov je napisao: „Nego svako-ga iskušava njegova zla želja koja ga odvlači i mami“ (Jakov 1:14). U grčkom jeziku termini „odvlačiti“ i „mamiti“ su ribar-ski termini. Oni govore o ribi koja je izvučena iz svog skroviš-ta i sigurnosti, i koja je privuče-na primamljivim mamcem.

Mamac za oči

Kod Samsona mamac za oči su bile tri lepe Filistejske. „I siđe Samson u Tamnat, i vide onde jednu devojkicu između kćeri fili-stejskih. I vrativši se kaza ocu svom i materi svojoj govoreći: Videh devojkicu... oženite me njom.“ (Sudije 14:1-2)

David se takođe upecao na ovaj isti mamac. „I pred veče usta David s postelje svoje, i ho-dajući po krovu carskog dvora ugleda s krova ženu gde se mi-je, a žena beše vrlo lepa na o-či.“ (2. Samuilova 11:2)

Dobro sakrivena udica

Upravo to se dešava u prvom stadiju zavisnosti da kao što ri-ba ne vidi udicu od mamca, ona pliva okolo, uverava sebe da nema opasnosti, uverava sebe da neće biti uhvaćena, govori sebi da će uzeti komad mamca i izbeći udicu...

„Sotona, ili neko od njegove vojske, spusti pred naše oči ili uši senzualnu sliku. On može koristiti časopis, plakat, pri-mamljivu internet stranicu, vruću scenu na televizijskom ekranu ili zavodljivu koleginicu. Zbog toga što ovi zli duhovi i-maju moć učiniti da objekt ima nadnaravnu privlačnost, objekt za kojim čeznemo ima dodatnu ljepotu. U trenutku, naša po-žudna, pala narav šapuće: 'Dobro izgleda, zar ne? Neće škoditi ako se jednom proba. Uživaćeš. Zaslužio si to.' Uz mali otpor, mi slušamo i vjerujemo u laži naše požude. Uvjeravamo se kako se možemo igrati sa u-dicom i ne zakačiti se. Previđa-mo opasnost udice i ruke koja drži štap.“

Moje mišljenje je da su se Samson i David upravo ovako osećali. Da zaslužuju da se po-časte, da oprobaju nešto zabra-njeno, jer su uradili velike stva-ri za Boga. I nisu uviđali opa-

snost i posledice njihovih odluka da budu sa zabranjenim ženama i da pređu granicu koju nisu smeli preći. U slučaju Samsona, to je bila zabranjena tuđinka iz neprijateljskog naroda, a u Davidovom slučaju to je bila prijateljeva žena.

Mislim da je kod Samsona proradila tamna strana koja se tu stvorila zbog detinjstva i velikih očekivanja, discipline i zaštita.

Kod Davida mislim da se pojavila u ovom slučaju tamna strana zbog odbacivanja koje je imao u detinjstvu. Sada kad je postao veliki kralj, ko sada sme da ga odbije ili odbaci, bez obzira da li je to prijateljeva žena.

Kada je poslao po nju, ona ga nije odbila, nego je došla bez pogovora, čak ne vidimo u izveštaju da se protivila na bilo koji način.

Jako je bitno napraviti zavet sa očima kao što je to uradio Jov. „Veru učinih sa očima svojim, pa kako bi pogledao na devojku?“ (Jov 31:1). Mnogi nisu svesni, da pad započinje gledanjem i mamljenjem. Neki se drže krilatice „da nije zabranjeno gledati, samo se ne sme dirati“. U startu treba um zaokupiti Božijom rečiju. Razmišljanje o Božijoj reči nam pomaže pobediti iskušenje.

Miroslav Čobrda
HJC Pivnice

Pre nego što smo se venčali, baka mi je ispričala jednu priču. Dala mi je savet da, kada god se posvađam sa mužem, ne budem ljuta i ne raspravljam se, već da sednem i ispletem lutku.

Jedan stariji bračni par zajedno je već više od 50 godina, i sve do ovog trenutka nisu ništa tajili jedno od drugoga. Bila je samo jedna stvar – supruga je od svog muža tražila da nikada ne otvara jednu kutiju za cipele koja se nalazila na gornjoj polici njihovog ormana.

Muž ju je poslušao i nikada nije pogledao sadržaj te misteriozne kutije. Jednoga dana njegova supruga se razbolela i odlučila da otkrije tajnu kutije svome mužu.

Muž je pronašao kutiju i otvorio je. Unutra su bile dve pletene lutke i svežanj novčanica u iznosu od 95.000 dolara!

„Ali zašto? Kako?“, šokirano je govorio muž.

„Pre nego što smo se venčali, moja baka ispričala mi je jednu priču. Dala mi je savet da, kada god se posvađamo, ne budem ljuta i ne raspravljam se, već da sednem i ispletem lutku. To će me smiriti“, ispričala je starica.

Starac je osetio veliki šok. U ovoj staroj kutiji nalazile su se samo dve lutke. To je značilo da je za sve ove godine zajedničkog života, ona bila samo dva puta ljuta na njega.

Čvrsto ju je zagrlio i upitao: „Ali, reci mi, odakle sav ovaj novac?“

„Ah, da! Taj novac sam dobila od prodaje lutaka“, rekla je uz osmeh starica.

likemag.com

Proučavamo Bibliju na zanimljiv način

Pripremili smo za Vas komplet igara iz edicije
"Proučavamo Bibliju na zanimljiv način".
Biblijske memorijske kartice u štampanom obliku
sadrže 40 kartica u svakom nivou, odnosno 20 parova kartica.

PSALMI

Cilj igrača je da nađu 2 identične kartice
na kojima su prikazani Psalmi iz Biblije

Ovo je jedinstvena prilika da kroz igru
učimo decu a i nas odrasle istinama iz Biblije.

SYLOM
IZDAVAŠTVO

USLUŽNO VIDEO SNIMANJE,
FOTOGRAFISANJE
I OZVUČAVANJE DOGAĐAJA
(SA PROFESIONALNOM OPREMOM)
UZ MINIMALNU NADOKNADU.

SYLOM
MULTIMEDIJA

**AKO IMATE SAN,
IMATE I SUDBINU.**

**ČINI VAM SE DA SU VAM
SNOVI NEOSTVARIVI?**

U novoj inspirativnoj knjizi *Od sna do sudbine*, Robert Morris vas potiče da se zapitate: *Kako da dođem od sna do sudbine – i što da očekujem na tom putu?*

www.SYLOM.eu

za više informacija kontaktirajte nas na:

+381 64 4 30 817

FB: Syloam